

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00΄ συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΒ΄ Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Πριν προχωρήσει η συνεδρίαση, θα διακόψουμε λίγα λεπτά για την προσέλευση του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια, τον οποίο θα υποδεχούμε μαζί με τον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή, στην είσοδο του Κοινοβουλίου. Κατόπιν, θα συνεχίσουμε τη συνεδρίασή μας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Κατά τη διάρκεια της διακοπής εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν.

Επίσης, εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Δημήτριο Σιούφα.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν).

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

«Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση». Μ' αυτά τα λόγια, νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, ξεκίνησε μια Κυριακή του Ιουνίου του 1996 στις 18.30΄ το απόγευμα στην Αίθουσα αυτή της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων η Α΄ Σύνοδος της «Βουλής των Εφήβων» από τον τότε Πρόεδρο Απόστολο Κακλαμάνη. Σήμερα, στις θέσεις που προκατέλαβαν εκείνοι, είστε εσείς.

Σας καλωσορίζουμε με ιδιαίτερη χαρά όλη η πολιτειακή και πολιτική ηγεσία της χώρας

μας.

Η παρουσία στην έναρξη της Συνόδου αυτής του εξοχότατου Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια, του Πρωθυπουργού της χώρας κ. Κώστα Καραμανλή...

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου χειροκροτούμενος από τους Έφηβους Βουλευτές)

... του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεωργίου Παπανδρέου, της εκπροσώπου της Γενικής Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας Ε΄ Αντιπροέδρου της Βουλής κυρίας Βέρας Νικολαΐδου, του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη, και εκπροσώπου του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Επίσης, η παρουσία του πρώην Προέδρου της Βουλής κ. Απόστολου Κακλαμάνη, του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου κ. Άκη Κλεάνθους, που έρχεται για πρώτη φορά στα δώδεκα χρόνια που είναι Υπουργός Παιδείας της Κύπρου...

(Χειροκροτήματα)

...και Υπουργών της Κυβέρνησης. Όλα αυτά είναι μια σημαντική στιγμή για το Κοινοβούλιο. Είναι για την καθεμία και για τον καθένα σας μια σημαντική συμμετοχή στα κοινά.

Όπως ξέρετε, από την Α΄ Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων» έως σήμερα κύλησαν δώδεκα χρόνια. Πέρασαν έκτοτε από την Αίθουσα αυτή νέες και νέοι που τώρα είναι ενήλικες πια, μας βλέπουν και θυμούνται τη δική τους εφηβεία, τους δικούς τους λόγους και αντίλογους, τη δική τους εμπειρία στην άσκηση δημοκρατίας. Γιατί ο θεσμός αυτός είναι πράγματι μια άσκηση δημοκρατίας.

Εσείς, λοιπόν, έφηβοι της Ελλάδας, έφηβοι του απανταχού ελληνισμού, δίνετε σήμερα συνέχεια σε ένα θεσμό, σε ένα αξιόλογο και αξιόπιστο έργο δημοκρατίας, στο οποίο συμμετείχαν ως τώρα περισσότεροι από διακόσιες χιλιάδες νέοι και νέες από όλη την Ελλάδα, από την Κύπρο και από τον ελληνισμό της Διασποράς.

Είστε σήμερα εδώ, για να καταθέσετε τους προβληματισμούς σας, τις αγωνίες σας, τις αμφισβητήσεις σας, αλλά και τις ελπίδες σας για ένα καλύτερο αύριο.

Δεν περιμένουμε, βέβαια, να ακούσουμε ότι όλα πάνε καλά. Δεν περιμένουμε να ακούσουμε για έναν κόσμο ιδανικά συγκροτημένο. Ούτε για καταστάσεις που εύκολα ξεπερνιούνται. Ξέρουμε, όμως, ότι θα ακούσουμε φρέσκιες ιδέες, καθαρές κουβέντες και

γόνιμες σκέψεις.

Πιστεύουμε ότι η συμμετοχή σας αποκαλύπτει βούληση προσφοράς στα κοινά. Είναι ο δρόμος για ενεργούς και συμμετόχους πολίτες. Αποκαλύπτει ότι τα νιάτα της Ελλάδας θέλετε και μπορείτε πιο πολλά. Θέλετε και μπορείτε ένα καλύτερο αύριο.

Ο αείμνηστος Αντώνης Σαμαράκης είχε πει εδώ στη Βουλή πως οι έφηβοι της Ελλάδας αποτελούν τη μοναδική πηγή ρεαλιστικής ελπίδας, για να υπάρξει ένα καλύτερο αύριο.

Με ανάλογες σκέψεις, με πλούτο γνώσεων και εμπειρίας, αλλά και ακτινοβολία στην κοινωνία κινήθηκε ο μέχρι πρότινος Πρόεδρος της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», ο ακαδημαϊκός Ιάκωβος Καμπανέλλης και κινείται –αμφιβολίες δεν υπάρχουν- και ο νέος Πρόεδρος της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», ο πρώην πρύτανης Γεώργιος Μπαμπινιώτης.

(Χειροκροτήματα)

Οι έφηβοι εκφράζετε τη δύναμη του παρόντος και του μέλλοντός μας. Είστε εσείς που θα συνεχίσετε τους αγώνες για ποιότητα στη δημοκρατία, για τις αρχές και τις αξίες της κοινωνίας μας, για την εθνική ομοψυχία και τη συστράτευση σε κοινούς αγώνες, για την προστασία του περιβάλλοντος, για την καλύτερευση της ζωής.

Νέες και νέοι έφηβοι Βουλευτές, μπορεί να αντιμετωπίζουμε ως χώρα προβλήματα, αδυναμίες και προκλήσεις των καιρών. Μπορεί να γίνονται λάθη και παραλείψεις από όλους μας, πολίτες και πολιτικούς, όμως ως Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων με αίσθηση ευθύνης των λόγων μου, θέλω να τονίσω ότι ο Κοινοβουλευτισμός, αυτό το απόκτημα σκληρών αγώνων, λειτουργεί δημιουργικά. Και θέλω να προσθέσω ότι ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» που σας έφερε σήμερα εδώ είναι πολιτική πραγματικότητα και δημοκρατική κατάκτηση που προσθέτει πολλά. Είναι η ζωντανή έκφραση τριακοσίων εκπροσώπων της νέας γενιάς, διακοσίων εξήντα από την Ελλάδα, είκοσι από την Κύπρο μας και είκοσι από τον ελληνισμό της διασποράς που επιλεγήκατε ανάμεσα σε είκοσι δύο χιλιάδες συμμετέχοντες σε αυτό το πρόγραμμα.

Η παρουσία σας σημαίνει μια ζωντανή παρουσία με τους εκλεγμένους εκπροσώπους του λαού μας που έχουν ταχθεί να βουλεύονται και να νομοθετούν, να αφουγκράζονται τα προβλήματα των πολιτών να αγωνίζονται για την επίλυσή τους, και να υπηρετούν τη δημοκρατία.

Αυτή τη διαδικασία, αυτό το θεσμό, αυτό το χώρο έχετε κληθεί να γνωρίσετε από κοντά με ένα προνόμιο: Έχετε τη δυνατότητα με την αγνότητα που χαρακτηρίζει τους νέους ανθρώπους, με την παρουσία σας, με τα προσωπικά σας βιώματα να εκφράσετε τη δική σας γνώμη, τη δική σας κριτική, τη δική σας πρόταση. Θέλουμε να σας ακούσουμε, αξιοποιήστε την ευκαιρία.

Εισερχόμαστε τώρα στην
ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ
της σημερινής συνεδρίασης.

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής των προτάσεων και του συνόλου της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών που επελέγησαν κατά το σχολικό έτος 2006-2007 από τη δεύτερη τάξη των λυκείων της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του πρώτου κύκλου των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων της Ελλάδας, όπως επίσης και από τη δεύτερη τάξη των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα μιλήσουν πρώτα οι Εισηγητές των επτά Επιτροπών στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη των Κειμένων. Μετά τους Εισηγητές θα δοθεί ο λόγος κατά αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών στους Εφήβους Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε Επιτροπή. Οι Εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας έξι λεπτά ο καθένας, προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην Επιτροπή τους. Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών της κάθε Επιτροπής θα είναι τρία λεπτά.

Θα παρακαλέσω να τηρήσουμε τον χρόνο των έξι και των τριών λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί να μιλήσουν και να μπορέσουν να διατυπώσουν με άνεση τις απόψεις τους.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανδρικοπούλου Παναγιώτα του Νομού Ηλείας, Εισηγήτρια του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Την καλώ να έρθει στο Βήμα.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ηλείας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και

κύριοι Βουλευτές, καταρχάς θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι ιδιαίτερα γι' αυτή τη ξεχωριστή ευκαιρία που μου δόθηκε, γιατί χάρη σε αυτήν μπορώ να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου, όσον αφορά τους νέους και το σχολείο σήμερα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τους Έφηβους Βουλευτές της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων τα προβλήματα είναι πολλά. Θα αρχίσω από αυτό που θεωρείται σημαντικότερο, το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο φαίνεται να αδυνατεί σε πολλούς τομείς και να μην ανταποκρίνεται στις προσδοκίες των μαθητών.

Συγκεκριμένα, η κτηριακή υποδομή και η έλλειψη εργαστηριακού υλικού δεν βοηθούν στην καλή διεξαγωγή του μαθήματος. Επίσης, τα βιβλία που χρησιμοποιούνται είναι πολλές φορές κακογραμμένα και χωρίς ιδιαίτερο ενδιαφέρον, με αποτέλεσμα να απωθούν τους μαθητές.

Επιπρόσθετα η ύλη των εξετάσεων είναι αρκετά εκτεταμένη πιέζοντας υπέρμετρα τους μαθητές. Το σχολικό συγκρότημα, όμως, δεν αποτελείται μόνο από τοίχους και βιβλία. Υπάρχουν και οι εκπαιδευτικοί. Μάλιστα οι εκπαιδευτικοί θεωρούνται ως ο κύριος εκπρόσωπος του εκπαιδευτικού συστήματος. Κι όμως το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών διάλεξε το επάγγελμα χωρίς, όπως φαίνεται, να έχει επίγνωση του τι σημαίνει να είσαι εκπαιδευτικός.

Από τη δική μας πλευρά ο εκπαιδευτικός είναι ένας άνθρωπος που διάλεξε αυτό το επάγγελμα γιατί του αρέσει να συνεργάζεται με παιδιά, να τους περνάει κάποια μαθήματα ανθρωπιάς και κάποια σημαντικά ιδανικά και παράλληλα ένα ποσοστό από τις γνώσεις του. Δυστυχώς, όμως, γνώρισα εκπαιδευτικούς που δεν είχαν ίχνος ανθρωπιάς. Και ειλικρινά αναρωτιέμαι με τι κριτήρια έγιναν αυτοί οι άνθρωποι εκπαιδευτικοί, όταν όχι μόνο δίνουν το κακό παράδειγμα, αλλά αντιμετωπίζουν τους μαθητές ως άτομα κατώτερης νοημοσύνης, χωρίς να δείχνουν σεβασμό ή τη στοιχειώδη ανθρωπιά όταν και όπου χρειάζεται.

Γι' αυτό ζητάμε ο εκπαιδευτικός που έχει αποφασίσει να ασκήσει αυτό το επάγγελμα να είναι πρώτα απ' όλα άνθρωπος, παιδαγωγός και μετά εκπαιδευτικός. Άλλωστε αν όλοι οι εκπαιδευτικοί έκαναν σωστά τη δουλειά τους και νοιάζονταν για τους μαθητές, τότε οι μαθητές δεν θα χρειάζονταν να καταφεύγουν σε φροντιστήρια ούτε στην πρόσθετη διδακτική στήριξη, που μας αναγκάζει να χάνουμε πολύ από τον ελεύθερο χρόνο μας ή και χρήματα που πολλοί από μας δεν έχουν. Γι' αυτό το πρόβλημα θα ήταν πολύ σημαντικό για τους νέους αν οι

εργασίες που δίνονται για το σπίτι, γίνονταν στο σχολείο, έτσι ώστε να έχουμε πραγματικά ελεύθερο χρόνο.

Το να έχουμε ελεύθερο χρόνο για μας τους νέους είναι κάτι πολύ σημαντικό, αρκεί βέβαια να τον χρησιμοποιούμε σωστά. Και όταν λέω σωστά εννοώ χωρίς να χρησιμοποιούμε τη βία για διασκέδαση, χωρίς να κάνουμε χρήση ναρκωτικών ουσιών και χωρίς να καταστρέφουμε τη ζωή μας.

Η βία στα σχολεία είναι γεγονός όπως και το πώς ο κάθε νέος βιώνει την εφηβεία. Γι' αυτό το λόγο αν στα σχολεία μπορούσαν να διοριστούν ψυχολόγοι ή απλά να επιμορφωθούν σχετικά καθηγητές, πιστεύω ότι το πρόβλημα της σχολικής βίας δεν θα είχε πλέον τεράστια μορφή.

Μία άλλη πρόταση που θα έδινε λύση σ' αυτό το πρόβλημα είναι να μην γίνεται παραγκωνισμός του αθλητισμού μέσα στο σχολείο. Γιατί όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι «νους υγιής εν σώματι υγιεί». Αντίθετα θα έπρεπε να γίνεται γενικότερη παρακίνηση για στροφή της νεολαίας στον αθλητισμό και να δίνονται κίνητρα στους μαθητές για ενασχόληση με αυτόν. Βέβαια να γίνεται και η ανάλογη ενημέρωση σχετικά με τα προβλήματα, τα μειονεκτήματα και φυσικά τα πλεονεκτήματα του αθλητισμού.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα πολύ σημαντικό μάθημα κινδυνεύει να εξαλειφθεί, το μάθημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, το οποίο βοηθάει τους νέους να προσανατολιστούν επαγγελματικά και να θέσουν στόχους προκειμένου να καταφέρουν στη ζωή τους να ασχοληθούν με το επάγγελμα που τους ενδιαφέρει. Για να επιτευχθεί αυτό προτείνουμε να γίνει ουσιαστικοποίηση του μαθήματος του Σ.Ε.Π. κι ακόμη αν είναι εφικτό, να διοριστούν σύμβουλοι εργασίας στο σχολείο, οι οποίοι θα ενημερώνουν και θα δίνουν κίνητρα για τη σωστή επιλογή επαγγέλματος.

Ένα ακόμη από τα προβλήματα που ανησυχούν τους νέους σήμερα είναι η ανώτατη εκπαίδευση. Οι έφηβοι προβληματίστηκαν για την αναγκαιότητα και τον τρόπο λειτουργίας του πανεπιστημιακού ασύλου και την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Η πρόταση και η λύση αυτού του προβλήματος είναι πολύ σαφής. Να μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, δηλαδή να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος. Αν δεν είναι δυνατόν αυτό, τουλάχιστον να διατηρηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά να υπάρξουν αυστηρότερες ρυθμίσεις για την εφαρμογή του. Να γίνουν αλλαγές στα πανεπιστήμια αλλά να

διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας τους. Κι αν ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια κάποτε, αυτό να γίνει υπό όρους.

Ακόμη ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα που πρέπει να μας ευαισθητοποιήσει και να μας προβληματίσει, είναι οι Έλληνες της διασποράς. Έλληνες που προσπαθούν στις δύσκολες συνθήκες και στις ελλείψεις των σχολείων τους, αντιμετωπίζοντας προβλήματα όπως ακριβά δίδακτρα, που αποκλείουν τους ασθενέστερους οικονομικά μαθητές και την έλλειψη εκπαιδευτικών.

Υπάρχουν και όμορφα πράγματα στον κόσμο και ένα από αυτά είναι η ιδιαιτερότητα με την οποία ένας έφηβος αντιλαμβάνεται τα ερεθίσματα από το περιβάλλον και αντιδρά σ' αυτά, που είναι πραγματικά ξεχωριστή. Γι αυτό ας τη διαφυλάξουμε για μια καλύτερη κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Τζαμτζή Ειρήνη από τη Β' περιφέρεια Αθηνών και η οποία είναι από το Β' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων

(Χειροκροτήματα)

ΕΙΡΗΝΗ ΤΖΑΜΤΖΗ (Β' Αθηνών): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμοι κύριοι και κυρίες εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές,

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως οι Επιτροπές Μορφωτικών Υποθέσεων είναι δύο καθώς το θέμα του εκπαιδευτικού συστήματος και της ανώτατης εκπαίδευσης σε συνδυασμό με τα προβλήματα και τις ελλείψεις που παρουσιάζουν αποτελεί ένα θέμα που λίγο-πολύ απασχολεί τους περισσότερους εφήβους. Θεωρώ πως ο καθένας μας προσδοκά περισσότερα από το εκπαιδευτικό σύστημα, δεν μένει ευχαριστημένος με τη σημερινή του εικόνα και βρίσκεται σε θέση να σκέφτεται και να προτείνει τρόπους και λύσεις για τη βελτίωση τόσο του εκπαιδευτικού συστήματος, όσο και της ανώτατης εκπαίδευσης. Επιπρόσθετα σημαντικά θέματα όπως αυτά του παραγκωνισμού του αθλητισμού από το σχολικό σύστημα, καθώς και της απροσδόκητης

ασημαντότητας που έχει αποκτήσει το μάθημα του επαγγελματικού προσανατολισμού το οποίο είχε άλλες προδιαγραφές, είναι και αυτά σοβαρά φαινόμενα για τα οποία είμαστε σε θέση να προτείνουμε λύσεις, αφού εμείς τα βιώνουμε.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο ζήτημα που με απασχολεί περισσότερο, πάνω στο οποίο εργάστηκα και το οποίο θεωρώ πως βρίσκομαι σε θέση να καλύψω πληρέστερα. Θα επιχειρήσω να προβάλω και να περιγράψω το πρόβλημα της παντελούς έλλειψης καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και συνειδησης και ειδικότερα της μουσικής εκπαίδευσης των νέων παιδιών. Προφανώς δεν θεωρώ υπεύθυνα γι' αυτήν την κατάσταση τα νέα παιδιά, γι' αυτό και θα προσπαθήσω να φέρω στην επιφάνεια τα πραγματικά αίτια και τους πραγματικούς υπεύθυνους με σκοπό την από κοινού λύση του προβλήματος.

Αρχικά, από τη στιγμή που μιλάμε για μουσική παιδεία και εκπαίδευση, αξίζει να αναφερθεί η αξία της μουσικής. Η μουσική είναι τέχνη, αποτελεί ίσως το σημαντικότερο και καλύτερο μέσο έκφρασης των συναισθημάτων του ανθρώπου, καθώς και μέσο εκτόνωσης και διαφυγής από την επιβαρυσμένη καθημερινότητά του. Η ενασχόληση με τη μουσική, όπως και με κάθε άλλου είδους τέχνη, διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες του ανθρώπου, αναπτύσσει την κριτική του ικανότητα, προσφέρει ψυχική υγεία και γαλήνη, γι' αυτό και θεωρώ απαραίτητη την επαφή του ανθρώπου με τη μουσική ή με κάποια άλλου είδους τέχνη από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ζωής του.

Η μουσική όμως δεν ωφελεί τον άνθρωπο μόνο σε ατομικό επίπεδο, τον ωφελεί και σε κοινωνικό. Η μουσική ενώνει τους ανθρώπους και τους λαούς και τους κάνει να ξεπερνούν τυχόν δυσκολίες.

Ωστόσο, στις σύγχρονες ημέρες δεν αξιοποιείται η προσφορά της μουσικής. Το σχολείο που θεωρώ ότι θα πρέπει να είναι ο σημαντικότερος φορέας μουσικής εκπαίδευσης δεν ενθαρρύνει το μαθητή να ασχοληθεί με τη μουσική, πόσο μάλλον διότι δεν την τοποθετεί ως μία από τις προτεραιότητές του. Το σχολείο είναι αυτό που θα πρέπει να προσφέρει μουσική εκπαίδευση, να εισάγει στο άτομο το αίσθημα του ωραίου, να του καλλιεργήσει την ικανότητα να μπορεί να διαχωρίσει το έντεχνο από το άτεχνο, το ουσιώδες από το ανούσιο, το δημιουργικό από το πρόχειρο, το ψεύτικο από το αληθινό, γεγονός που δεν συμβαίνει σήμερα.

Σε συνδυασμό με το φαινόμενο της εποχής σύμφωνα με το οποίο η τέχνη, μέχρι και ένα απλό τραγούδι, έχει αποκτήσει τιμή και μεταφράζεται σε χρηματικές μονάδες, η παρούσα

κατάσταση επιβαρύνεται. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που αποτελούν και αυτά φορείς μουσικής παιδείας προβάλλουν διάφορες μορφές τέχνης καθώς και τους δημιουργούς τους με μόνη επιδίωξη την κάλυψη των οικονομικών τους συμφερόντων.

Το πρόβλημα της παντελούς έλλειψης καλλιτεχνικής συνείδησης διογκώνεται από το φαινόμενο της ανυπαρξίας ελεύθερου χρόνου των νέων παιδιών. Η ενασχόληση με τη μουσική ή με οποιαδήποτε άλλη εξωσχολική ασχολία αποτελεί πολυτέλεια στις μέρες μας.

Μέσα στο υπερφορτωμένο πρόγραμμά του, το παιδί δεν έχει τη δυνατότητα να ασχοληθεί με κάτι που του αρέσει, με κάτι που το ενδιαφέρει πραγματικά, με κάτι εναλλακτικό που θα μπορούσε να του προσφέρει κάποιες στιγμές ψυχαγωγίας και –γιατί όχι;- δημιουργίας.

Όπως είναι φυσικό, τις επιπτώσεις της επικρατούσας κατάστασης τις βιώνουμε καθημερινά. Ο άνθρωπος και ειδικά ο νέος χάνει την ευκαιρία να εκφράσει μέσω της τέχνης τα συναισθήματά του, καθώς καταφεύγει σε άλλα μέσα εκτόνωσης που πολλές φορές, αντικειμενικά, δεν είναι ενδεδειγμένα.

Επιπρόσθετα, σε περίπτωση που κάποιο παιδί ή κάποιος έφηβος που μπορεί να διαθέσει έστω και λίγο χρόνο στο να ασχοληθεί με τη μουσική ή με κάποια άλλη τέχνη, τότε αναγκάζεται να παρακολουθήσει μαθήματα κατά κύριο λόγο σε ιδιωτικές σχολές, αν όμως ο οικογενειακός προϋπολογισμός δεν το επιτρέπει, τότε το παιδί είναι αναγκασμένο να εγκαταλείψει τα σχέδιά του.

Είμαι πεπεισμένη πως η κατάσταση μπορεί να αλλάξει, αρκεί να γίνουν σταδιακά οι σωστές κινήσεις από την πολιτεία. Αρχικά είναι απαραίτητη η συστηματικοποίηση του μαθήματος της μουσικής στο σχολικό πρόγραμμα, καθώς επίσης και η δυνατότητα πραγματοποίησης τμήματος μουσικής στις τάξεις του λυκείου στις περιπτώσεις που ο αριθμός των μαθητών είναι επαρκής.

Επιπλέον, σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι αναγκαία η δημιουργία νέων πνευματικών κέντρων και ενίσχυσης των ήδη υπαρχόντων (πνευματικών κέντρων) με ολική χρηματική επιδότηση της πολιτείας και των δήμων. Σε δεύτερο στάδιο είναι απαραίτητος ο έλεγχος των προβολών των μέσων μαζικής ενημέρωσης όσον αφορά τα προϊόντα της ελληνικής τέχνης. Η προβολή τους θα πρέπει να γίνεται με αυστηρά αντικειμενικά κριτήρια.

Γνωρίζω πως ζούμε σε μία εποχή που το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Γνωρίζω πως ο ίδιος ο Έλληνας αντιμετωπίζει καθημερινά πάρα πολλά

προβλήματα και είναι μεγάλος ο αριθμός των ανθρώπων που δεν μπορούν να καλύψουν τις επιτακτικές τους ανάγκες, ωστόσο θα ήταν αναγκαία και η ευαισθητοποίηση του κράτους και σε αυτού του είδους τα προβλήματα. Ίσως με την επίλυσή τους κάποιες συνθήκες αλλάξουν προς το καλύτερο και με αυτόν τον τρόπο να ξεκινήσουμε να βρίσκουμε λύσεις και για τα υπόλοιπα και αν θέλετε πιο σοβαρά προβλήματα με άλλη διάθεση. Ας γίνει τουλάχιστον μία προσπάθεια.

Σε αυτό το σημείο τελειώνω όσα είχα να πω για τη μουσική εκπαίδευση και την έλλειψή της στην Ελλάδα.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στον θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Είναι ένας θεσμός πολύ σημαντικός, ωστόσο ένας μεγάλος αριθμός παιδιών και εφήβων δεν γνωρίζουν την ύπαρξή του. Γι' αυτόν το λόγο θεωρώ απαραίτητη την ενίσχυση του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων», ενός θεσμού παιδείας, προσφοράς, ενός θεσμού που δίνει τη δυνατότητα στον νέο άνθρωπο να εκφράσει τις ανησυχίες του και τους προβληματισμούς του, με την ελπίδα μάλιστα πως οι γνώμες και οι απόψεις του θα εισακουστούν. Ας ενισχυθεί λοιπόν αυτός ο θεσμός, ας γίνει σημείο αναφοράς όλων των νέων ανθρώπων που έχουν κάτι να πουν, κάτι να δηλώσουν όχι μόνο για τη δική τους γενιά αλλά και των μεταγενέστερων.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Προκόπη Πολίτη από τα λύκεια της Γερμανίας, Εισηγητή από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ (Γερμανία): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμοι κύριοι και κυρίες του Κοινοβουλίου, αξιότιμά μέλη της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχήν θέλω να μεταφέρω τους πατριωτικούς χαιρετισμούς όλου του Συλλόγου Διδασκόντων, των διευθυντών και των Ελλήνων μαθητών του Ελληνικού Σχολείου Φραγκφούρτης.

Ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων αποφάσισα να παραθέσω τις απόψεις μου σχετικά με το θέμα «Πρόσφυγες και Μετανάστες στην Ελλάδα».

Κάνοντας μία ιστορική αναδρομή θα συνειδητοποιήσουμε ότι ο άνθρωπος από το μακρινό παρελθόν μεταναστεύει. Από τα πανάρχαια χρόνια ο άνθρωπος δεν σταμάτησε να μετακινείται και να αλλάζει τόπο διαμονής. Ανατρέχοντας στα αρχαϊκά χρόνια και αργότερα στα γεωμετρικά βλέπουμε Έλληνες όλων των φυλών να δημιουργούν αποικίες, εμπορικούς σταθμούς και οικισμούς από τη μία άκρη της Μεσογείου στην άλλη. Αυτοί οι πρώτοι μετανάστες ρίζωσαν στις νέες πατρίδες άλλοτε εύκολα και άλλοτε μετά από αιματηρές συγκρούσεις. Οι άνθρωποι αυτοί έφυγαν από τη γενέτειρά τους με σκεπτικισμό άλλοι πρόθυμα και άλλοι διωκόμενοι. Η νέα τους εγκατάσταση ήταν ένας αγώνας και το φαινόμενο αυτό επαναλήφθηκε συχνά στην ιστορία. Γνωρίσαμε μαζικές μετακινήσεις λαών στα βυζαντινά χρόνια, ομαδικές μεταναστεύσεις μετά τις ανακαλύψεις των νέων χωρών αλλά και βίαιες μετακινήσεις λόγω των πολέμων μέσα στον 20ο αιώνα. Μερικοί από τους λόγους που ωθούν στη μετανάστευση μπορούν να είναι οι ακόλουθοι: οικονομικοί, κοινωνικοί, πολιτικοί και στρατιωτικοί.

Θα θέλαμε τώρα να αναφερθούμε στις κυριότερες διαστάσεις του θέματος.

Οι μετανάστες αποτελούν φθηνή παραγωγική δύναμη, κάποτε αντικείμενο εκμετάλλευσης. Άλλοι πάλι ζουν σε γκέτο, δημιουργούν συμμορίες, είναι διωκόμενοι στις πατρίδες τους και γίνονται διώκοντες στις χώρες της υποδοχής. Από την άλλη πλευρά οι ντόπιοι πληθυσμοί φοβούνται τους ξένους και δημιουργούνται ρατσιστικές εκδηλώσεις, αναπτύσσεται δηλαδή ένα αίσθημα ξενοφοβίας.

Ας δούμε τώρα μερικά μέτρα για την επίλυση των προβλημάτων που σχετίζονται με τους οικονομικούς μετανάστες.

Πρώτον, οι ενέργειες του κράτους. Ο μετανάστης ή ο πρόσφυγας που έρχεται στην Ελλάδα εγκαταλείπει συνήθως τον τόπο του κάτω από αντίξοες συνθήκες γι' αυτό οραματίζεται και ευελπιστεί σε μία καλύτερη ζωή στον τόπο φιλοξενίας του. Η παραμονή του στην Ελλάδα ενδέχεται να είναι μόνιμη ή προσωρινή με την οικογένειά του ή όχι. Όμως, έτσι κι αλλιώς η ελληνική πολιτεία οφείλει να φροντίσει για την ομαλή ένταξη αυτών των ανθρώπων.

Θα αναφερθώ τώρα σε τέσσερα βασικά μέτρα, που πιστεύω πως πρέπει να παγιωθούν:

Πρώτον, θα πρέπει να γίνει έλεγχος των εσόδων-εξόδων της χώρας και η καταγραφή όλων των εισερχομένων σε αυτήν. Εάν οι μετανάστες στερούνται εγγράφων που πιστοποιούν την ταυτότητά τους, να παραμένουν με ευθύνη του ελληνικού κράτους σε ειδικούς χώρους-

ξενώνες μέχρι να εφοδιαστούν με τα κατάλληλα έγγραφα και να προωθηθούν στη χώρα. Εάν πρόκειται για πρόσφυγες για τους οποίους συνήθως είναι αδύνατη η προσκόμιση τέτοιων εγγράφων, να τους χορηγείται ειδική άδεια που θα αναγράφει τα στοιχεία τους και που θα ακολουθείται με έκδοση ειδικού δελτίου ταυτότητας αλλοδαπού με τα στοιχεία του κατά δήλωσή του.

Δεύτερον, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με κάποια μορφής ταυτότητα ή διαβατήριο και αποδειχθεί ότι διαθέτουν ένα ελάχιστο χρηματικό ποσό για να κινηθούν άμεσα, να μπορούν να προωθηθούν στην Επικράτεια προς εγκατάσταση.

Αν πρόκειται για πρόσφυγες ή εντελώς άπορους να δίνεται μια οικονομική στήριξη, η οποία θα επιστραφεί βέβαια στο κράτος με τμηματική κράτηση από την ημέρα έναρξης της εργασίας τους. Επιπλέον, πρέπει να γίνει εγγραφή των μεταναστών στους καταλόγους του ΟΑΕΔ για εύρεση εργασίας, εφόσον δεν έχουν κάποια συμφωνημένη από πριν δουλειά. Επίσης, πρέπει να γίνεται δήλωση κατοικίας στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής σε ειδική υπηρεσία που θα συσταθεί γι' αυτό το λόγο. Εάν δεν τηρηθούν τα παραπάνω, η πολιτεία ειδοποιεί και ενημερώνει τους μετανάστες και σε μη συμμόρφωση τους μετά από δεύτερη ειδοποίηση, λαμβάνει μέτρα, όπως για παράδειγμα την απέλαση. Τέλος, να τους χορηγείται πράσινη κάρτα και να αφομοιώνονται πλήρως στις κατάλληλες προϋποθέσεις.

Η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια δέχθηκε μεγάλα κύματα μεταναστών και προσφύγων από τα Βαλκάνια, την πρώην Σοβιετική Ένωση και από χώρες του τρίτου κόσμου. Η ελληνική κοινωνία έχει βιώσει την προσφυγιά – χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Μικρασιατική Καταστροφή- και τη μετανάστευση για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους.

Ακολουθούν μερικοί τρόποι αντιμετώπισης.

Πρώτον, ενημέρωση των πολιτών κατά του ρατσισμού με ειδικές εκπομπές από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με ανοιχτές εκδηλώσεις από σχολεία, εκκλησίες, πολιτικά κόμματα και με τη βοήθεια λαμπερών και λαμπρών προσωπικοτήτων. Δεύτερον, αποβολή της ξενοφοβίας με την προσέγγιση των διαφορετικών εθνοτήτων μέσα από κάποιες εκδηλώσεις, όπως για παράδειγμα γιορτές, θρησκευτικές εκδηλώσεις κλπ.

Στον τομέα της εκπαίδευσης τώρα, ο άνθρωπος θέλει να κρατήσει τις ρίζες του και την επαφή του με την πατρίδα του, όσο και αν αυτή τον έχει πονέσει. Για να ενταχθεί ο μετανάστης, λοιπόν, στη νέα του πατρίδα και να ενσωματωθεί στη νέα κοινωνία, πρέπει να

εκπαιδευτεί στη χώρα υποδοχής. Προτείνουμε, λοιπόν, οι νέοι και τα παιδιά να παρακολουθούν την υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση. Οι μεγαλύτεροι να παρακολουθούν δωρεάν μαθήματα ελληνικής γλώσσας και να χορηγείται σε όλους λεξικό της ελληνικής και της αντίστοιχης γλώσσας. Μια άλλη εκδοχή είναι να δημιουργηθούν τμήματα μητρικής γλώσσας, όπου οι μετανάστες και τα παιδιά τους θα διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα. Αυτό, βέβαια, θα γίνει με διακρατικές συμφωνίες και με δαπάνη των χωρών προέλευσης.

Ο τέταρτος τομέας στον οποίο θέλω να επεκταθώ, είναι η λαθρομετανάστευση. Ο πρόσφυγας, ο φυγάς από εμπόλεμη ή σπαρασσόμενη από εμφύλιες διαμάχες χώρα φεύγει για να σωθεί, χωρίς να φέρει μαζί του τα ταξιδιωτικά του έγγραφα. Η απελπισία και ο φόβος του θανάτου δημιουργούν κυνηγημένους λαθρομετανάστες.

Ακολουθούν συνοπτικά τρόποι αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης. Πρώτον, αυστηρός έλεγχος στις θάλασσες, στις ακτές, στα ποτάμια και τα βουνά, τα οποία έχουν καθιερωθεί ως φυσικά σύνορα χωρών, σύλληψη και τιμωρία των σύγχρονων δουλεμπόρων, απέλαση των κατ' εξακολούθηση μεταναστών. Δεύτερον, συνεργασία των ελληνικών διωκτικών αρχών με τις διεθνείς αστυνομίες, με σκοπό την απαγόρευση εισόδου στα κακοποιά στοιχεία.

Στον πέμπτο και τελευταίο τομέα έχω καταγράψει μερικούς τρόπους με τους οποίους μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά των μεταναστών. Όλοι οι νέοι και τα παιδιά να τυγχάνουν άμεσης δωρεάν ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης. Να γίνει πρόγραμμα εμβολιασμού όλων των νεαρών μεταναστών και των παιδιών και να τους χορηγηθεί ειδική κάρτα εμβολιασμών. Εφόσον οι γονείς βρίσκονται νόμιμα στην Ελλάδα, τα παιδιά να αποκτούν με τη γέννησή τους ελληνική υπηκοότητα και να τυγχάνουν όλων των δικαιωμάτων που δικαιούνται τα ελληνόπουλα. Άλλωστε, ανέκαθεν οι Έλληνες ήταν ένας πολύ φιλόξενος λαός.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να σημειώσω ότι εάν ενισχυθούν τα μέτρα της πολιτείας με τις παραπάνω προτάσεις, πιστεύω ότι η πλειοψηφία των μεταναστών θα ενσωματωθεί στη γενναιόδωρη ελληνική κοινωνία και θα εκλείψουν φαινόμενα βίας, ξενοφοβίας και ρατσισμού, που ταλαιπωρούν την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες.

Θέλω να ευχαριστήσω θερμά την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων για τις ιδέες που ανταλλάχθηκαν χθες.

Σας ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Κανδηλάκη Αικατερίνη από το Νομό Ηρακλείου, Εισηγήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΝΔΗΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είναι μεγάλη τιμή για μένα να βρίσκομαι εδώ μαζί σας και να εκπροσωπώ το Νομό Ηρακλείου στον πρωτοποριακό θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου θα συνοψίσω τις σκέψεις και τις προτάσεις των συμμαθητών μου πάνω σε οικονομικά, περιβαλλοντικά, αλλά και τοπικά θέματα.

Όλοι εμείς οι νέοι προσδοκούμε να ζήσουμε σε μια αειφόρο συνετή κοινωνία, σε μια οικονομικά αναπτυγμένη Ελλάδα. Παρ' όλα αυτά, ερχόμαστε αντιμέτωποι με την ακρίβεια και την κατακόρυφη άνοδο των τιμών, αφού με το ξέφρενο ράλι της τιμής του μαύρου χρυσού, ο πληθωρισμός ολοένα αυξάνεται. Επιπλέον, οι χαμηλοί μισθοί των γονιών μας, η ανισότητα, η φτώχεια, η ανεργία, οδηγούν τις οικογένειές μας σε χρησιμοθηρική χρήση του χρηματιστηρίου σε λανθασμένη νοοτροπία και στα τυχερά παιχνίδια.

Ακόμη, η παραπαιδεία εξαντλεί τους γονείς μας, οι οποίοι στην προσπάθειά τους να μας εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον, ξοδεύουν μια περιουσία σε φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα, χωρίς να μπορούν να αντιδράσουν, αφού οι γνώσεις που απαιτούνται στις Πανελλήνιες Εξετάσεις θεωρούνται δεδομένες, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι λιγοστές ώρες διδασκαλίας και τα ανεπαρκή βιβλία.

Όλα αυτά είναι ζητήματα που καίνε τα ελληνικά νοικοκυριά. Πώς, λοιπόν, μπορούν να επιβιώσουν, όταν αναγκάζονται να μετράνε ένα-ένα τα ευρώ που ξοδεύουν;

Γι' αυτό εμείς οι νέοι δεν διαπιστώνουμε μόνο τα προβλήματα, αλλά προτείνουμε και τις λύσεις τους, όπως την αύξηση της παραγωγικότητας, των επενδύσεων, των εξαγωγών, την ανάπτυξη του εμπορίου, την πρόκληση αειφόρου ανάπτυξης, το σχηματισμό ανθρωπίνων πόρων με επενδύσεις στην εκπαίδευση, στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Όμως, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος όλων των

Κυβερνήσεων βρίσκονται συνήθως τα προβλήματα όλων των αστικών κέντρων και παραμερίζονται των επαρχιών. Όλοι εμείς που κατοικούμε στην ελληνική περιφέρεια είμαστε εξοργισμένοι με το συγκοινωνιακό πρόβλημα των ακριτικών μας νησιών, τις αυξήσεις των εισιτηρίων και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αγρότες στην ελληνική ύπαιθρο.

Οι χαμηλές τιμές των προϊόντων τους, η καθυστέρηση των επιδοτήσεων, οι μεσάζοντες, οι πενιχρές συντάξεις, η έλλειψη κατάρτισης, νοσηλευτικών και πολιτιστικών υποδομών είναι κάποια μόνο από τα προβλήματα που δεν τους αφήνουν περιθώρια για μια αξιοπρεπή διαβίωση στη σύγχρονη Ευρώπη.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, το κράτος να προστατεύσει αυτούς τους αγωνιστές. Να τους ενημερώσει για τις βιολογικές καλλιέργειες, τον αγροτουρισμό, τον οικότουρισμό. Να τους δοθούν κίνητρα, φορολογικές ελαφρύνσεις, κατάρτιση και τεχνογνωσία. Ας εκμεταλλευτούμε περισσότερο τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ας μοιραστούν στους ακτήμονες τα μοναστηριακά κτήματα, ώστε οι νέοι αγρότες να βρίσκονται στα χωριά τους και να καλλιεργήσουν τις εκτάσεις των παππούδων μας.

Όμως και περιβαλλοντικά προβλήματα, κύριε Πρωθυπουργέ, απασχόλησαν τους συμμαθητές μου, οι οποίοι είναι ευαισθητοποιημένοι από το γεγονός ότι ο κόσμος που ζούμε κακοποιείται καθημερινά και οι συμπατριώτες μας αδιαφορούν, εξακολουθώντας να είναι από τους σπάταλους καταναλωτές ενέργειας στην Ευρώπη.

Οι κλιματικές αλλαγές, η λειψυδρία, η τρύπα του όζοντος, η όξινη βροχή, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η μόλυνση του ατμοσφαιρικού αέρα, του εδάφους, των θαλασσών, η κατακόρυφη αύξηση των απορριμμάτων και των τεχνολογικών αποβλήτων, η οικοδόμηση αυθαίρετων κτισμάτων ακόμη και από πρόσωπα της πολιτείας είναι μόνο μερικά αποδεικτικά στοιχεία για την κατάσταση του πλανήτη μας.

Όμως για την κατάσταση αυτή ποιοι ευθύνονται; Και η μανία για το κέρδος, μα και η ατομική μας αδιαφορία. Και σας ρωτάω: ξέρετε πόση άχρηστη ενέργεια καταναλώσατε σήμερα; Πόσα ευρώ χάσατε έτσι απλόχερα σε φουσκωμένους λογαριασμούς ρεύματος; Η απάντηση υποθέτω πως είναι αρνητική.

Γι' αυτό είναι χρέος όλων μας να προστατεύσουμε τη μάνα φύση. Πρωταγωνιστικό ρόλο οφείλει να παίξει κι εδώ η πολιτεία, επειδή κρίνονται αναγκαίες κάποιες περιβαλλοντικές παρεμβάσεις ως προοπτικές της αειφόρου ανάπτυξης της βιώσιμης κοινωνίας.

Τέτοιες είναι η ύπαρξη αυστηρού νομοθετικού πλαισίου που να αφορά την υγεία των ανθρώπων, την προστασία του περιβάλλοντος και τα αποθέματα των φυσικών μας πόρων, επενδύσεις στην έρευνα για εναλλακτικά υλικά, στην αντιρρυπαντική τεχνολογία.

Τι θα γίνει, κύριε Πρωθυπουργέ, με την καμένη γη, με τους εμπρησμούς και τους εμπρηστές, που κάθε καλοκαίρι μας απειλούν και βυθίζουν τη χώρα μας στο πένθος;

Ακόμα, το σχολείο μαζί με την οικογένεια και την Τοπική Αυτοδιοίκηση οφείλουν να αναπτύξουν σε μας και στα αδέρφια μας περιβαλλοντική, οικολογική συνείδηση, ώστε να σταματήσουμε την αλόγιστη σπατάλη. Γιατί, είναι τόσο δύσκολη η εισαγωγή μιας μόνο περιβαλλοντικής διδακτικής ώρας στα σχολεία; Ξέρετε πόσα δέντρα θα φυτεύαμε, αντί να κάναμε κοπάνες; Πόσες εστίες πρασίνου θα δημιουργούσαμε στις ασφυκτικές γειτονίες μας;

Ζητάμε τη χρήση μόνο ανακυκλώσιμου χαρτιού για την εκτύπωση διαφημιστικών φυλλαδίων, τη μείωση των συντελεστών δόμησης, την οργάνωση προγραμμάτων εθελοντικής προσφοράς εργασίας, τη βελτίωση των χρησιμοποιούμενων καυσίμων, τη χρήση φίλτρων στις καμινάδες, εντατικότερα προγράμματα ανακύκλωσης και την καλύτερη διαχείριση του ρεύματος και των απορριμμάτων.

Ο δικός μου προβληματισμός τέλος αναφέρθηκε και στη σωστή μεσογειακή-κρητική διατροφή, αφού όλο και περισσότερα Ελληνόπουλα οδηγούνται στην παχυσαρκία, υιοθετώντας τις διατροφικές συνήθειες των χωρών του δυτικού κόσμου.

Γι' αυτό το σχολείο πρέπει να κάνει το πρώτο βήμα, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, αλλάζοντας ριζικά τον τρόπο που λειτουργούν τα κυλικεία. Μια που είναι χώροι του Δημοσίου, πρέπει να παραχωρούνται δωρεάν στις πολύτεκνες οικογένειες, αντί να νοικιάζονται σε ιδιώτες με υψηλά ενοίκια, που για να αυξήσουν τα κέρδη τους, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, γνωρίζετε πολύ καλά ότι μας πουλούν κάθε ανθυγιεινή τροφή με μεγάλα περιθώρια κέρδους.

Επιθυμούμε ακόμα να μοιράζονται ενημερωτικά έντυπα και παραδοσιακές συνταγές στα αεροδρόμια και στα λιμάνια, ώστε να γνωστοποιούν στους τουρίστες τα πλεονεκτήματα της μεσογειακής διατροφής και να κάνουν γνωστά σε όλο τον κόσμο τα προϊόντα της ελληνικής γης.

Κύριε Πρωθυπουργέ, έχουμε καταλάβει ότι δεν ζούμε στον παράδεισο και ότι υπάρχουν ποικίλα προβλήματα που επιζητούν άμεση λύση. Θέλω να ελπίζω ότι οι προτάσεις μας επιτέλους όχι μόνο θα ακουστούν, αλλά και θα υλοποιηθούν. Είναι στο χέρι σας, κύριε

Καραμανλή, κύριοι Βουλευτές.

Όλοι εμείς ξέρουμε καλά ότι η γη δεν ανήκει στον άνθρωπο, ο άνθρωπος ανήκει στη γη. Επιτρέψτε στη γενιά μου, λοιπόν, αλλά και στις μελλοντικές γενιές να κάνουν όνειρα, να επιζητούν και να οραματίζονται ένα βιώσιμο πλανήτη, έναν καλύτερο κόσμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Λευκοπούλου Ελένη από το Νομό Δράμας, εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα).

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΕΝΗ ΛΕΥΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Δράμας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι πραγματικά ευτυχής που βρίσκομαι εδώ, που μπορώ να εκφράσω τις απόψεις μου και να μιλήσω, σχετικά με τα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία μας.

Ένα κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο με απασχόλησε και θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτό, είναι η δωρεά ζωτικών οργάνων. Αυτό το πρόβλημα θα έπρεπε να μας συγκινεί βαθιά και όχι επιφανειακά.

Πώς μπορούμε να μένουμε άπραγοι και απαθείς απέναντι σε ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα; Εκατοντάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, περιμένοντας την ευαισθητοποίηση των συνανθρώπων τους. Εκατοντάδες παιδιά και έφηβοι, άνθρωποι κάθε ηλικίας, φεύγουν από τη ζωή, αφήνοντας στη λίστα αναμονής λήψης οργάνων το όνομά τους.

Η μεταμόσχευση έχει τη δυνατότητα να αλλάξει τις ζωές πολλών χιλιάδων ανθρώπων που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, αλλά τα πλεονεκτήματά της περιορίζονται από την έλλειψη δωρητών. Οι άνθρωποι που χρειάζονται ένα μόσχευμα υποφέρουν από μία ασθένεια, η οποία έχει καταστρέψει ολοσχερώς ένα σημαντικό όργανο, όπως τα νεφρά, την καρδιά, το συκώτι, τους πνεύμονες ή κάποια άλλα ζωτικά όργανα.

Ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει δότης εν ζωή ή δωρητής μετά το θάνατό του. Τα ηλικιακά όρια, μέσα στα οποία έχει κάποιος τη δυνατότητα να προσφέρει τα όργανά του, είχαν

τεθεί παλαιότερα, όμως έχουν ξεπεραστεί από τις εξελίξεις της ιατρικής. Δεν υπάρχει οικονομική επιβάρυνση και, φυσικά, το σώμα μας δεν πρόκειται να υποστεί αλλαγές στην εμφάνισή του μετά από τη λήψη ή την δωρεά οργάνου.

Θα πρέπει, επίσης, να τονιστεί πως το γεγονός ότι δηλώνουμε εκ των προτέρων την επιθυμία μας να γίνουμε δότες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επηρεάσει την περίθαλψη που θα μας δοθεί σε περίπτωση επείγοντος περιστατικού. Ο πρωταρχικός στόχος είναι, πρώτα απ' όλα, να σωθεί η δική μας ζωή.

Αξίζει να σημειωθεί πως η Ελλάδα είναι πρώτη στα τροχαία ατυχήματα. Έρχεται, ωστόσο, τελευταία στη δωρεά οργάνων σώματος στην κλίμακα κατάταξης των χωρών της Ευρώπης. Η ελληνική κοινωνία διστάζει να δηλώσει τη συγκατάθεσή της να γίνει κάθε μέλος της δωρητής ζωτικών οργάνων μετά θάνατο.

Θέλοντας να μιλήσω για τους λόγους έλλειψης δωρητών, αναφέρω αρχικά το φόβο που υπάρχει στην ιδέα του θανάτου. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού φοβάται και μόνο στη σκέψη του θανάτου και έτσι αρνείται κατηγορηματικά να συναινέσει στη δωρεά οργάνων. Αυτό αποτελεί δεισιδαιμονία και προκατάληψη. Κοιτάξτε γύρω σας, όλοι κάποτε θα φύγουμε. Γιατί να μην βοηθήσουμε αυτούς που θα συνεχίσουν να υπάρχουν;

Στη συνέχεια, ο μεγάλος φόβος για εμπορία οργάνων αποτελεί ένα σημαντικό κριτήριο της έλλειψης δωρητών. Το παρασκήνιο, που συνοδεύει τη δωρεά οργάνων και οι φήμες για εμπορία, απωθούν τον κόσμο από την ιδέα της δωρεάς. Πρέπει, όμως, να γνωρίζουμε πως υπάρχει ασφάλεια. Όλα τα στοιχεία των δωρητών καταχωρούνται με ασφαλείς διαδικασίες στο Εθνικό Μητρώο Δωρητών Οργάνων που είναι απόρρητο και προστατεύεται από το ν.2472/97.

Η έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στους φορείς και στους γιατρούς, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη δωρεά και τη μεταμόσχευση οργάνου, αποτελεί σημαντικό λόγο άρνησης. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι να αντιληφθούμε πως οι γιατροί και οι υπεύθυνοι είναι ειδικευμένοι για τις μεταμοσχεύσεις και η μεταμόσχευση οργάνου είναι ασφαλής όσο μία εγχείρηση.

Τέλος, η άρνηση δωρεάς οργάνων εξαιτίας θρησκευτικών πεποιθήσεων αποτελεί συνήθη λόγο. Η σκέψη της αμαρτίας αντικαθιστά τη σκέψη της βοήθειας. Όμως, η δωρεά ζωτικών οργάνων επιτρέπεται από τις περισσότερες θρησκείες, εφόσον αυτή μπορεί να σώσει τη ζωή πολλών ανθρώπων.

Ο Χριστιανισμός την αντιμετωπίζει, ως πράξη σύμφωνη με το φρόνημα της εκκλησίας, ως πράξη φιλαλληλίας και αγάπης. Η ενημέρωση του κοινού, σχετικά με το σοβαρότατο αυτό κοινωνικό πρόβλημα, είναι αναγκαία. Εκδηλώσεις και σεμινάρια με θέμα το πρόβλημα αυτό, για τα οποία θα δίδεται η δυνατότητα παρακολούθησης σε όλους, χωρίς κόστος, είναι ένας από τους τρόπους ενημέρωσης του κοινού. Ομιλίες γιατρών, ανθρώπων που έχουν γίνει δωρητές εν ζωή ή και ανθρώπων που έχουν λάβει κάποιο ζωτικό όργανο, θα μπορούσαν να γίνουν σε σχολεία και φυσικά στα πανεπιστήμια. Η διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων με πληροφορίες για τη δωρεά οργάνων, αλλά και η διανομή DVD με τη μεθοδολογία της επέμβασης σε σχολεία, θα δώσει τη δυνατότητα της βαθύτερης ενημέρωσης του θέματος στα παιδιά, που αποτελούν τη βάση του πληθυσμού μας.

Επιβιώνουμε με αυτά που παίρνουμε και δίνουμε ζωή με αυτά που χαρίζουμε. Η έλλειψη ζωτικών οργάνων είναι ένα ηθικό παράπτωμα. Αποτελεί ένα ατόπημα μιας κοινωνίας που περηφανεύεται για την αγάπη που διαχέεται ανάμεσα στα μέλη της και για τη χριστιανοσύνη της. Η δωρεά οργάνων είναι η μεγαλύτερη προσφορά, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη μεγαλοψυχίας. Ως δωρητές, φεύγοντας από τον κόσμο, θα ξέρουμε ότι δώσαμε ελπίδα σε έναν άνθρωπο να ονειρευτεί, να απολαύσει μια ζωή που εμείς έχουμε ήδη ζήσει. Θα ξέρουμε πως κάποιος θα νοιώσει το αύριο. Ας φανούμε λιγότερο εγωιστές μετά το θάνατο, συμπάσχοντας με τον συνάνθρωπό μας. Ας βοηθήσουμε όλοι, όπως μας λέει ο Ελύτης, ώστε να γίνει η επαύριον της ζωής, πάλι αύριο. Ας κάνουμε ένα δώρο, ένα δώρο ζωής!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Μητρέβσκη Θεόδωρο από τη Β΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, Εισηγητή του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΗΤΡΕΒΣΚΗ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής.

Τις ημέρες αυτές, ως Έφηβοι Βουλευτές, μας δόθηκε η ευκαιρία να ασχοληθούμε με την πολιτική και την πολιτεία, με τους ανθρώπους και τα προβλήματά τους. Η σκέψη όλων των μελών της Επιτροπής των Κοινωνικών Υποθέσεων ήταν, όχι πώς θα παρουσιάσουμε το

φαινόμενο που επιβεβαιώνει την ύπαρξη του προβλήματος, αλλά να επισημάνουμε ουσιαστικές λύσεις για τα θέματα, λύσεις που ισορροπούν την κοινή άποψη και γνώμη, με την ιδεαλιστική ματιά των νέων που ζουν τα φαινόμενα της κοινωνικής παθογένειας.

Βρίσκομαι τη στιγμή αυτή εδώ μπροστά σας, όχι για να κρίνω αμείλικτα τον αισχρό και άσχημο κόσμο που ζούμε, αυτόν τον κόσμο που εμείς οι ίδιοι φτιάξαμε και τον χρωμάτισαμε με αξίες φθαρμένες, ιδεολογίες ξεπερασμένες και σχέδια απατηλά για τον καλλωπισμό του, αλλά για να εκφράσω την άλλη άποψη των νέων που έχουν βαθυστόχαστη κρίση, όρεξη να κυνηγήσουν το χαμένο όνειρο για τον καλύτερο κόσμο και κυρίως πάθος και δύναμη για να το πετύχουν.

Το πρώτο θέμα, το οποίο συζητήσαμε, ήταν το πρόβλημα των ναρκωτικών, θέμα που βρίσκεται πάντα πρώτο στις λίστες μας για την αντιμετώπιση, καθώς είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στην κοινωνία μας που αφορά τους νέους σε μεγάλο βαθμό και καθώς ένας συνδυασμός ψυχολογικών, κοινωνικών και βιολογικών παραγόντων οδηγεί κάποιο άτομο στη χρήση. Επιτακτική φαντάζει έτσι η ανάγκη για την ενημέρωση των νέων, μέσω της παιδείας, η οποία θα δώσει στους νέους την απαραίτητη αξία και τα λογικά κριτήρια, για να καταφέρουν να πουν, όχι, στις ουσίες. Ακόμη, η δημιουργία κέντρων αποτοξίνωσης σε συνεργασία με διεθνείς φορείς για την επανένταξη και τον περιορισμό της διακίνησης, αποτελούν βασικές θέσεις για την επίλυση του προβλήματος.

Συχνό φαινόμενο των συνθηκών που επικρατούν στην κοινωνία μας, είναι η έξαρση της βίας και της εγκληματικότητας, η οποία εξειδικεύεται σε ενδοοικογενειακή, σε νεανική βία και κακοποίηση και στη βία στα γήπεδα. Θα πρέπει να εστιάσουμε, λοιπόν, τη θέση μας στη στήριξη των παιδιών που πέφτουν θύματα ή είναι θύτες και στη λήψη μέτρων για την καταστολή της εγκληματικότητας. Την ίδια στιγμή, μπροστά στον φόβο για την όξυνση του προβλήματος, οφείλουμε να αφανίσουμε όλα εκείνα τα προβλήματα που με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν στον φανατισμό και στο χουλιγκανισμό, όπως η ανεργία και η κοινωνική ανισότητα. Βασικές προϋποθέσεις για αυτό είναι το σχολείο να συμβάλει στην ολόπλευρη ανάπτυξη των νεανικών προσωπικοτήτων και να στηρίξει τους κακοποιημένους νέους. Επίσης, να υπάρξει ο εκσυγχρονισμός του σωφρονιστικού συστήματος και της αστυνομίας, η ενίσχυση του χαρακτήρα του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου -ώστε να μπορεί να επιβάλει τη μείωση των σκηνών βίας, φυσικά πάντα χωρίς λογοκρισία- η αυστηρότερη νομοθεσία και έλεγχοι στα

γήπεδα.

Εξίσου σημαντικό θέμα είναι το πρόβλημα του ρατσισμού, αφού στρέφεται εναντίον όλων των κοινωνικών ομάδων και συνήθως των πιο ανυπεράσπιστων. Συχνά είναι τα φαινόμενα του ρατσισμού και στην Ελλάδα από εκείνους που διακατέχονται από ξеноφοβία, αφού θεωρούν ότι υπαίτιοι για την αύξηση της εγκληματικότητας είναι οι οικονομικοί μετανάστες που ήρθαν στη χώρα μας.

Σας ανέφερα ήδη την ομάδα των χρηστών των ναρκωτικών, τους νέους που εμφανίζουν παραβατική συμπεριφορά και τους συνανθρώπους μας που φθάνουν στο έγκλημα. Πώς αντιμετωπίζουμε αυτές τις κοινωνικές ομάδες; Στο σχολικό περιβάλλον τους περιθωριοποιούμε και στην κοινωνική μας ζωή τους θεωρούμε ως ένα απόστημα που ενοχλεί πολύ και κάνει όλους τους υπόλοιπους, δηλαδή, όλους εμάς, να καταφεύγουμε σε βαρύγδουπες δηλώσεις και να εκφράζουμε τη συμπάθειά μας ή, ακόμα και με κυνικό τρόπο, τη λύπη μας γι' αυτούς τους ανθρώπους. Τι κάνουμε, όμως, πραγματικά γι' αυτούς; Οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι μία λύση, αλλά δεν καλύπτουν το πρόβλημα. Χρειάζεται ουσιαστική παρέμβαση, ώστε να αντιμετωπίζονται αυτές οι καταστάσεις με πνεύμα ειλικρίνειας, συμπάθειας και αγάπης. Γι' αυτούς τους ανθρώπους να ενεργοποιηθούν όλοι εκείνοι οι μηχανισμοί που θα προστατεύσουν τα δικαιώματά τους, την ποιότητα ζωής τους και την αξιοπρέπεια της διαβίωσής τους.

Στην Ελλάδα της φιλοξενίας τέτοιου είδους διαχωρισμοί δεν ταιριάζουν. Στην Ελλάδα, ως ευρωπαϊκό κράτος, η αδιαφορία και η επιφανειακή αντιμετώπιση του κοινωνικού ρατσισμού, δεν έχει θέση.

Κάπου εδώ καλό θα ήταν να τονίσουμε τη δύσκολη θέση των νέων σήμερα, καθώς αντιμετωπίζουν προβλήματα που συμβαδίζουν με την ελληνική πραγματικότητα, όπως την ανεργία, το χάσμα γενεών, την άρνηση, την απομόνωση, την έλλειψη κατανόησης. Απάντηση στα προβλήματα αυτά μπορούν να δώσουν μόνο ο διάλογος, ο οποίος θα βοηθήσει στην αλληλοκατανόηση των νέων, η δημιουργική έκφραση των νέων σε χώρους ειδικά διαμορφωμένους μόνο για τέτοιες ενέργειες και η λειτουργία θεσμών που θα βοηθήσουν την ομαλή ένταξη στο πολιτειακό μας γίγνεσθαι.

Θέματα χρήσιμα να αναφερθούμε ως αφορμή, σκέψη και προβληματισμό υπάρχουν, όπως είναι η δωρεά οργάνων και η ενημέρωση της κοινής γνώμης, η υιοθεσία και η

οργάνωση του συστήματός της, η ευθανασία και η ανάγκη νομοθετικής κάλυψης, προς αποφυγή καταχρήσεων.

Η αναφορά όλων αυτών των προβλημάτων δεν έχει σκοπό τη δημιουργία κλίματος φόβου και τρομοκρατίας για τον κόσμο τον οποίο εμείς οι ίδιοι έχουμε καταντήσει έτσι, αλλά ο προσδιορισμός των προβλημάτων και οι τρόποι επίλυσής τους και η ικανοποίηση όλων των εμπλεκομένων του προβλήματος.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Οικονόμου Δημήτριο από τη Β΄ Αθηνών εισηγητή της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Β΄ Αθήνας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ως εισηγητής της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αποφάσισα να μιλήσω για τα τροχαία ατυχήματα, ένα πρόβλημα που δυστυχώς βρίσκεται πάντα στην επικαιρότητα, στην Ελλάδα, όπου οι θάνατοι είναι δύο φορές πιο συχνό απ' ό,τι παγκοσμίως.

Υπολογίζεται ότι έχουμε 2.000 θανάτους, 4.000 βαριά τραυματίες και γύρω στους 30.000 ελαφρά τραυματισμένους, κατά μέσο όρο το χρόνο. Από τους νεκρούς και τους τραυματίες μάλιστα, το 1/3 είναι παιδιά. Το τραγικό αυτό γεγονός γίνεται ακόμα χειρότερο, αν υπολογίσει κανείς ότι πέρα από τους θανάτους πολλοί από τους τραυματίες μένουν ανάπηροι.

Οι παράγοντες που προκαλούν τα τροχαία ατυχήματα ή δυστυχήματα, είναι πολλοί. Γι' αυτό, για τη δραστική μείωση τους, με την παράλληλη ελάττωση του αριθμού των θυμάτων, θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν όλοι εκείνοι οι παράγοντες και να παρθούν από την πλευρά της πολιτείας ορισμένα μέτρα που θα στοχεύουν στην μακρόχρονη, σταδιακή μείωση του αριθμού των τροχαίων και όχι σε πρόσκαιρη ελάττωσή τους. Μέτρα, δηλαδή, που θα συμμορφώνουν και θα παραδειγματίζουν τους οδηγούς και όχι μέτρα που θα τους εκφοβίζουν.

Πριν φθάσουμε, όμως, στα μέτρα για τη μείωση του αριθμού των τροχαίων, θα έπρεπε πρώτα να εστιάσουμε στους παράγοντες που προκαλούν τα τροχαία ατυχήματα. Ο κυριότερος παράγοντας, κατά την προσωπική μου άποψη, πρόκλησης των τροχαίων ατυχημάτων, είναι η οδηγική παιδεία των Ελλήνων οδηγών. Τα τροχαία ατυχήματα δεν τα δημιουργεί η κακιά η ώρα ή η κακοτυχία. Τα περισσότερα τροχαία ατυχήματα είναι αποτέλεσμα ανθρωπίνου λάθους, αμέλειας, απερισκεψίας, περιφρόνηση του κινδύνου, άγνοιας κ.λπ..

Το πρόβλημα λοιπόν ξεκινάει από εμάς τους ίδιους αν ο καθένας από εμάς μπορεί να συνειδητοποιήσει πως η ανεύθυνη οδήγηση θέτει σε κίνδυνο όχι μόνον τον εαυτό του, αλλά και τους γύρω του. Αυτή όμως η οδηγική παιδεία δεν αποκτάται από τη μια μέρα στην άλλη. Πρέπει από την παιδική κι' όλας ηλικίας να υπάρχει επαρκής ενημέρωση για την οδήγηση και τους κινδύνους που αυτή εγκυμονεί.

Από τις πρώτες τάξεις λοιπόν της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να συμπεριληφθεί, ανάμεσα στα άλλα μαθήματα, και το μάθημα της κυκλοφοριακής αγωγής. Με τον τρόπο αυτό τα παιδιά εξοικειώνονται με τους βασικούς κανόνες οδικής κυκλοφορίας έτσι ώστε σε μεγαλύτερη ηλικία, όταν πια θα είναι εκείνοι οδηγοί, να τους τηρούν με σύνεση και υπευθυνότητα.

Σημειώνεται εδώ πως το μάθημα της κυκλοφοριακής αγωγής δεν πρέπει να αφορά μόνον την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αλλά και τη δευτεροβάθμια όταν τα παιδιά θα έχουν την ωριμότητα και την κρίση πλέον ώστε να αντιληφθούν τη σοβαρότητα και το σκοπό του μαθήματος.

Η καλύτερευση της οδικής συμπεριφοράς των ατόμων, εκτός από την καλλιέργεια και την ανάπτυξη κυκλοφοριακής και οδικής συνείδησης θα επιτευχθεί και με την μεγαλύτερη αστυνόμευση του οδικού δικτύου ιδίως στα σημεία εκείνα που παρατηρούνται τα περισσότερα τροχαία ατυχήματα.

Ο έλεγχος του οδικού δικτύου μπορεί να ενισχυθεί με την συστηματικότερη χρήση των νέων τεχνολογικών μέσων. Η χρησιμοποίηση καμερών ελέγχου της κυκλοφορίας καθώς και ελέγχου τήρησης των ορίων ταχύτητας, θα βοηθούσε ιδιαίτερα καθώς θα προσέφερε την δυνατότητα ταυτόχρονου ελέγχου πολλών και διαφορετικών σημείων του οδικού άξονα.

Πολύ σημαντικό ρόλο στη μείωση του αριθμού των τροχαίων ατυχημάτων μπορεί να παίξει αυτή η τήρηση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας από τους οδηγούς. Ο Κ.Ο.Κ. είναι

αυτός που ρυθμίζει την οδική συμπεριφορά των οδηγών και τους υποχρεώνει να υπακούουν σε περιορισμούς για τη δική τους ασφάλεια. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι για την τήρηση ή μη του Κ.Ο.Κ. από την πολιτεία με τις ανάλογες συνέπειες για τους παραβάτες της.

Όσον αφορά τώρα το οδικό δίκτυο της Ελλάδας έρευνες έχουν δείξει πως είναι ένα από τα χειρότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό κάνει την ανάγκη βελτίωσης του οδικού δικτύου επιτακτική.

Κατ' αρχάς, πρέπει να γίνει εντοπισμός των επικίνδυνων σημείων και επεμβάσεις στις επικίνδυνες θέσεις που κατά το παρελθόν σημειώθηκαν σοβαρά ατυχήματα. Βελτίωση της σήμανσης στα σημεία αυτά, αλλά και σε όποια άλλα η σήμανση κρίνεται ανεπαρκής καθώς και βελτίωση της ποιότητας των οδοστρωμάτων στα διάφορα σημεία του οδικού δικτύου.

Επίσης, σε σημεία του οδικού άξονα που τα ατυχήματα προκαλούνται από μετωπικές συγκρούσεις, θα βοηθούσε ιδιαίτερα η εισαγωγή στηθαίων ασφαλείας.

Τέλος, η βελτίωση του ηλεκτροφωτισμού θα έκανε πιο ασφαλή τη διέλευση των οχημάτων κατά τη διάρκεια της νύχτας από επικίνδυνα σημεία.

Δεν είναι όμως μόνον το οδικό δίκτυο που χρειάζεται άμεση βελτίωση. Υπάρχει, επίσης, η ανάγκη, καλύτερης εκπαίδευσης των οδηγών, καθώς και η ανάγκη βελτίωσης του συστήματος εξέτασης των υποψηφίων οδηγών το οποίο θα εξασφαλίζει την πλήρη εξέταση των οδηγών σε όλους εκείνους τους τομείς που κρίνονται σημαντικοί για την οδική ασφάλεια και την αποφυγή ατυχημάτων.

Επίσης, πρέπει να υπάρξουν συστηματικοί έλεγχοι για τυχόν περιπτώσεις δωροδοκίας των εξεταστών και παραδειγματικής τιμωρίας τους. Έτσι, θα δημιουργηθεί ένα αξιοκρατικό σύστημα, οι επιτυγχόντες του οποίου θα είναι οδηγοί ικανοί να ανταπεξέλθουν σωστά και υπεύθυνα κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Εκτός όμως από τα προαναφερθέντα μέτρα τα οποία θα συμβάλουν στον περιορισμό των τροχαίων ατυχημάτων, δυναμικό ρόλο μπορεί να διαδραματίσουν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κατόπιν φυσικά δικής τους πρωτοβουλίας και σε συνεργασία με το Υπουργείο Μεταφορών, με την προβολή ειδικών τηλεοπτικών μηνυμάτων αλλά και εκπομπών που θα σχετίζονται με την οδική ασφάλεια. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούν να ενημερώσουν την κοινή γνώμη για όλα αυτά τα ζητήματα και να ευαισθητοποιούν.

Όλοι εμείς οι νέοι οι οποίοι σε λιγότερο από ένα χρόνο θα βρισκόμαστε οι ίδιοι στη θέση του οδηγού, οφείλουμε να επιδείξουμε τη δέουσα προσοχή, ωριμότητα και υπευθυνότητα ώστε να προστατεύσουμε τόσο τη δική μας ζωή όσο και τη ζωή των άλλων, ενώ παράλληλα επιδεικνύοντας οδηγική παιδεία και συνέπεια να συμβάλουμε, όσο μπορούμε, στη μείωση του αριθμού τροχαίων και των θυμάτων εξαιτίας τους. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώθηκε η διαδικασία των εισηγήσεων από τις Διαρκείς Επιτροπές και επιτρέψτε μου να σας συγχαρώ για την απόλυτη πειθαρχία στην τήρηση του χρόνου, αλλά και στην πληρότητα με την οποία παρουσιάσατε τα συμπεράσματα των όσων συζητήσατε χθες στις Διαρκείς Επιτροπές.

Τώρα το λόγο έχουν οι ομιλητές που έχουν κληρωθεί από κάθε Επιτροπή. Και καλώ στο Βήμα την έφηβο Βουλευτή Ευαγγελίδου Φωτεινή, από την Α' Περιφέρεια της Θεσσαλονίκης και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δράττοντας την ευκαιρία που μου δίνεται μέσω της παρούσας συνεδρίασης θα ήθελα ως ευαισθητοποιημένη νέα της εποχής μου να εκφράσω τις απόψεις και τους προβληματισμούς μου σχετικά με συγκεκριμένα καίρια θέματα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος ευελπιστώντας στην βελτίωση της σημερινής κατάστασης και ίσως στην υλοποίηση των ακόλουθων προτάσεών μου.

Αρχικά, λοιπόν, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη για ριζική αναδιαμόρφωση των εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας ή έστω την αποσύνδεσή τους από την λυκειακή βαθμίδα της εκπαίδευσης. Πιο αναλυτικά στην ανάγκη για ριζική αναδιαμόρφωση των πανελλαδικών εξετάσεων έχει οδηγήσει η μετατροπή τους σε μια ψυχοφθόρο, πολυέξοδη και χωρίς σίγουρο αποτέλεσμα διαδικασία που ενισχύει τη βαθμοθηρία. Η πίεση εκ μέρους του κοινωνικού περιβάλλοντος για επιτυχία σε συνδυασμό με την εκτεταμένη, πολυσύνθετη και δυσνόητη διδακτέα ύλη πιέζουν υπέρμετρα τους μαθητές οι οποίοι τελικά λόγω του άγχους και της δυσμενούς ψυχολογικής κατάστασης καταλήγουν να μην τα καταφέρνουν στις τελικές εξετάσεις και να ναυαγεί όλη η θυσία τους για επίτευξη του συγκεκριμένου λυτρωτικού για

πολλούς στόχους. Θεωρώ ότι είναι απάνθρωπο και άδικο κρίνοντας από ένα και μοναδικό γραπτό να καθορίζεται η επαγγελματική μας πορεία, το μέλλον μας και σαφώς το κρίσιμο θέμα της ευρέσεως εργασίας.

Μέσω του σημερινού τρόπου πραγματοποίησης των εξετάσεων δεν παρουσιάζεται ολοκληρωμένη εικόνα των υποψηφίων και ενισχύονται οι αδικίες στην εισαγωγή τους καθώς και οι ταξικές διακρίσεις μεταξύ των μαθητών, ιδιαίτερα με τα φροντιστήρια και την πρόσθετη διδασκαλία. Όσον αφορά δηλαδή τους μαθητές που προέρχονται από οικογένειες χαμηλών οικονομικών δυνατοτήτων ή που κατοικούν σε απομακρυσμένες περιοχές για τους οποίους τα φροντιστήρια είναι πολυτέλεια, η περίπτωση ανάγκης για επανεξέταση για δεύτερη χρονιά είναι προφανώς σχεδόν απαγορευτική λόγω των κοινωνικών συνθηκών που τους περιβάλλουν και συνήθως τελικά αποκλείονται από τις υψηλές βαθμίδες εκπαίδευσης. Αυτό το γεγονός και μόνο θα έπρεπε να μας κλονίσει όλους καθώς μια κοινωνία μπορεί να λέγεται ευημερούσα μόνο όταν αποτελείται από μορφωμένους και υγιείς ανθρώπους.

Όσον αφορά τώρα την πρόταση για αποσύνδεση των εισαγωγικών εξετάσεων από την λυκειακή βαθμίδα εκπαίδευσης κρίνω ότι θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμη για τους μαθητές καθώς θα απαλλάσσονταν από το επιπρόσθετο και ανώφελο βάρος των ενδοσχολικών εξετάσεων για την εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ για την οποία απαραίτητα και μόνο είναι τα μαθήματα κατεύθυνσης, ούτως ώστε να κερδίσουν πολύτιμο χρόνο για επαρκή προετοιμασία.

Επιπροσθέτως θα ήθελα να επισημάνω τη σημασία για την αποτελεσματική εκπαίδευση των νέων της συχνής και επαρκούς αξιολόγησης των εκπαιδευτικών κάθε βαθμίδας όσον αφορά την κατάρτισή τους ώστε να διαμορφώσουν ολοκληρωμένους πολίτες με κατάλληλα εφόδια ώστε να ανταποκριθούν στις επιταγές της σύγχρονης εποχής που χαρακτηρίζεται από πολυπλοκότητα και έντονο ανταγωνισμό κρίνοντας από τη σημερινή πολυεθνική κοινωνία.

Τέλος, κρίνω πως είναι σκόπιμο να αναφερθώ στην ανεπαρκέστατη προσφορά γνώσεων του σχολείου όχι από επιστημονική άποψη αλλά από πλευράς προετοιμασίας για την αληθινή ζωή. Δεν ευνοείται η καλλιέργεια κριτικού πνεύματος των μαθητών και ούτε καν επιχειρείται σύνδεση επί της ουσίας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή, Δέσποινα-

Κλυταιμνήστρα Λάσκαρη από τη Β΄ Περιφέρεια Πειραιώς, από το Β΄ Τμήμα της Επιτροπής
Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΛΑΣΚΑΡΗ (Β΄ Πειραιώς): Κύριε Πρόεδρε της
Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι
Βουλευτές, είμαι και εγώ μια μαθήτρια με όνειρα, στόχους, πόθους και ανάγκες σε μια εποχή
που κυριαρχεί ο τεχνοκρατισμός και η μηχανοποίηση της ζωής, όπου τα πάντα μετρώνται σε
χρήμα, πωλούνται και αγοράζονται. Κάποιοι όμως έκαναν λάθος και νόμισαν ότι μπορούν να
εξαγοράσουν την ψυχή μας.

Η δημιουργία αυτού του συστήματος που τολμούν να το ονομάζουν εκπαιδευτικό πώς
είναι εκπαιδευτικό όταν επικρατεί η βαθμοθηρία και ο ανταγωνισμός μεταξύ των μαθητών, όταν
αφομοιώνουμε ολόκληρα κείμενα χωρίς πολλές φορές να τα καταλαβαίνουμε και χωρίς να τα
κρίνουμε; Έτσι επειδή πρέπει. Αυτό το διάβασε για να μπει σε μια αξιοπρεπή σχολή.

Πού πήγε η αγάπη για τη γνώση; Ακούω συνεχώς από στόματα συμμαθητών μου:
«Εμένα με νοιάζουν τα μαθήματα της κατεύθυνσης για να μπω σε μια σχολή. Τι με νοιάζουν τα
άλλα;».

Έχουν δίκιο, βέβαια. Πώς να νοιαστείς για τα άλλα μαθήματα, όταν δεν έχεις χρόνο να
διαβάσεις τα μαθήματα της κατεύθυνσής σου; Γυρνάς αργά το βράδυ από το φροντιστήριο και
δεν ξέρεις τι να κάνεις. Απ' τη μια νυστάζεις, απ' την άλλη έχεις διάβασμα, γιατί γράφεις
διαγώνισμα στο φροντιστήριο και στο σχολείο. Γιατί, αυτά τα φροντιστήρια; Να, τα
πεντακοσάρικα και τα χιλιάρικα που πέφτουν μηνιαίως. Πληρώνει ο μπαμπάς. Ευτυχώς που η
παιδεία είναι δωρεάν. Και άντε, πες ότι περνάς σε κάποια σχολή. Αν όχι; Πώς είναι
εκπαιδευτικό, όταν μαθαίνουμε απ' έξω θέματα Έκθεσης και πάμε και τα γράφουμε; Έκθεση
ιδεών, σου λέει! Γιατί, αυτό το άγχος; «Έχω πολύ διάβασμα, δεν έχω χρόνο». Θέλουν να μας
κάνουν μηχανές, πράγματα, χωρίς ψυχή, που να προσφέρουμε τις γνώσεις μας για την
ανάπτυξη του τεχνοκρατικού πολιτισμού, απλά εξυπηρετώντας συμφέροντα και κυβερνήσεις.

Αγχωνόμαστε να διαβάσουμε, να περάσουμε σε μια σχολή. Δεν προλαβαίνουμε να
δούμε τους δικούς μας, να διαβάσουμε ένα εξωσχολικό βιβλίο. «Ε, Γ' Λυκείου είσαι, δώστα
όλα». Λίγοι αντιλαμβάνονται πως σ' αυτήν την ηλικία το παιδί έχει και άλλα ενδιαφέροντα και
άλλες ανάγκες. Μας έχουν γεμίσει τη ζωή άγχος και απελπισία. Μια φορά γράψαμε

διαγώνισμα Φυσικής. Οι περισσότεροι γράψαμε χάλια. Ήμασταν όλοι απογοητευμένοι. Μία κοπέλα έβαλε τα κλάματα και μόλις τη ρώτησα γιατί έκλαιγε, μου είπε: «Δεν θέλω να απογοητεύσω τους γονείς και τους καθηγητές μου». Κανείς δεν την αγχώνει, είναι όμως αυτή η νοοτροπία του συστήματος: «Πληρώνει ο πατέρας μου, παλεύουν οι καθηγητές να με διδάξουν, δεν πρέπει να τους απογοητεύσω». Αυτός είναι ο σκοπός του συστήματος, να μας κάνει ρομπότ στη γνώση, εξειδικευμένους πολίτες που να ενδιαφερόμαστε για την απόκτηση όλο και περισσότερων υλικών αγαθών.

Τί προσωπικότητες αναδύονται από το σχολείο; Πού είναι οι πολυμαθείς και πολυπράγμονες; Κατακλύστηκε ο κόσμος από την απόλυτη εξειδίκευση και το άγχος και μετά αναρωτιόμαστε γιατί η κατάθλιψη είναι η ασθένεια της εποχής μας. Ένα βαθύ παράπονο πηγάζει από την ψυχή μου και νομίζω ότι είναι κοινό με όλους: Ως πότε θα αγχώνομαι; Ως πότε θα θλίβομαι; Ως πότε θα φοβάμαι; Επιτέλους, είμαστε το μέλλον, προστατεύστε τα όνειρά μας.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Ζαχαριάδη Καλλιόπη – Δήμητρα από το Νομό Μαγνησίας, από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΚΑΛΛΙΟΠΗ – ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ (Νομός Μαγνησίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητοί Έφηβοι βουλευτές, αν φανταστούμε μία συνηθισμένη γειτονιά σε μια ελληνική πόλη, τότε θα συνειδητοποιήσουμε ότι μάλλον οι σχέσεις μεταξύ των κατοίκων τις περισσότερες φορές δεν είναι αυτές που κάποιος θα περίμενε: Διενέξεις, λογομαχίες και γενικότερα ένα κλίμα όχι και τόσο ευχάριστο. Όταν όλα αυτά λοιπόν συμβαίνουν σε ένα μικρό γεωγραφικό χώρο, είναι εύκολο να αντιληφθούμε τι μπορεί να συμβεί, αν αυτή η γειτονιά εκτείνεται στα γεωγραφικά όρια δύο χωρών.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στις σχέσεις Ελλάδας – Τουρκίας, αν και γείτονες χώρες. Οι Τούρκοι καθημερινά παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο και τα χωρικά ύδατα, διεκδικώντας ηγετική θέση στο Αιγαίο, προσπαθώντας να προσαρτήσουν ελληνικές βραχονησίδες. Ωστόσο, ο πόλεμος ευτυχώς δεν ξεσπά χάρη στη διαλλακτικότητα και του

ελληνικού λαού. Η Ελλάδα, όμως, πάντοτε αποτελούσε τροχοπέδη στην επεκτατική τουρκική πολιτική. Η Τουρκία, βέβαια, συνεχώς αποθρασύνεται, διεκδικώντας τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο της περιοχής της Κασπίας, δυσχεραίνοντας τις σχέσεις τους. Αναμφισβήτητα, το πλήγμα από τον τουρκικό ζυγό και το Κυπριακό έχουν χαραχθεί στις μνήμες των Ελλήνων και κάθε προσπάθεια συμφιλίωσης των δύο χωρών καταλήγει σε αποτυχία, αφού οι Τούρκοι εμμένουν στην ύπαρξη δύο πραγματικοτήτων στη Κύπρο.

Σε μία περίοδο όπου η Τουρκία επιδιώκει απεγνωσμένα την αναγνώριση της θέσης της στην ευρωπαϊκή γειτονιά, τίθεται το ερώτημα εάν είναι δυνατή η ένταξη μιας χώρας εκτός των ορίων της ευρωπαϊκής ηπείρου. Η Ελλάδα αποτελεί κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1979 και πάντοτε αναγνωρίζονταν τα σύνορα της χώρας μας ως εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης. Στο προσκήνιο, όμως, έρχεται η Τουρκία. Εάν μάλιστα υπάρχουν δύο χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, των οποίων αποτελεί από τα κύρια εθνικά ζητήματα η προσάρτηση της Τουρκίας ως πλήρες κράτος-μέλος, αυτές είναι η Ελλάδα και η Κύπρος. Το ζητούμενο είναι μια Τουρκία εξευρωπαϊσμένη, κοινωνικά και πολιτικά ώριμη, με προηγούμενη, όμως, επίλυση ποικίλων προβλημάτων.

Αν επιθυμεί η Τουρκία να λέγεται ευρωπαϊκή χώρα, οφείλει να ακολουθήσει το γερμανικό παράδειγμα και να παραδεχθεί τις πολυάριθμες γενοκτονίες, να ζητήσει συγγνώμη γι' αυτές και να δώσει εγγυήσεις στην ανθρωπότητα ότι δεν θα τις επαναλάβει καθώς στη μνήμη μας δεν υπάρχει δίψα εκδίκησης παρά μόνο αγωνία να μην ξεχάσουμε. Επιπρόσθετα επιβάλλεται η Τουρκία να εφαρμόσει το πρωτόκολλο της τελωνειακής ένωσης με την Κύπρο και με τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμιά της στα κυπριακά πλοία και αεροπλάνα.

Παράλληλα επιτακτική κρίνεται η βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις φυλακές και ο πλήρης σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μη λησμονούμε άλλωστε ότι συχνά Πόντιοι και Άραβες δολοφονούνται σε βασανιστήρια στα περιβόητα λευκά κελιά.

Ολοκληρώνοντας τις σκέψεις μου υπογραμμίζω ότι η ένταξη της Τουρκίας φαίνεται λογική υπό το πρίσμα 15-20 χρόνων εφ' όσον βέβαια θα έχει ανταποκριθεί στις προϋποθέσεις που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η αποστροφή με την οποία έκλεισε την παρέμβασή της η Λάσκαρη Δέσποινα και σας συγκλόνησε είναι μια από τις εξαιρετικά καλές στιγμές της παρουσίας σας νέες και νέοι έφηβοι Βουλευτές στη Βουλή των Ελλήνων.

Στο σημείο αυτό θα παρακαλέσω να διακόψουμε για ένα μικρό διάλειμμα.

Παρακαλώ να παραμείνετε στις θέσεις σας.

Θα συνεχίσουμε στις 11.40' τη συνεδρίασή μας.

Πρώτα, πρώτα εκ μέρους όλων σας θέλω να ευχαριστήσουμε θερμά τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Κώστα Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα)

Τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιο Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα)

Τα μέλη της Κυβέρνησης που παρευρίσκονται εδώ από την αρχή της συνεδρίασης.

(Χειροκροτήματα)

Την Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου που εκπροσωπεί την Γενική Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

(Χειροκροτήματα)

Τον Βουλευτή κ. Γρηγόριο Ψαριανό από τον ΣΥΡΙΖΑ που εκπροσωπεί τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Ιωάννη Γρίβα.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής και εμπνευστή του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων» κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα)

Τον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου κ. Άκη Κλεάνθους.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Τραγάκη.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γενικό Γραμματέα του Κόμματος της Νέας Δημοκρατίας κ. Λευτέρη Ζαγορίτη.

(Χειροκροτήματα)

Τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστο Παπουτσή.

(Χειροκροτήματα)

Τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνο Αηβαλιώτη.

(Χειροκροτήματα)

Τους Βουλευτές που παρευρίσκονται στη συνεδρίασή μας, τον κ. Μελά, τον κ. Καντερέ, τον κ. Παπαδημητρίου, την κα Φιλίνη, τον κ. Αδρακτά και την κα Φεβρωνία Πατριανάκου.

(Χειροκροτήματα)

Το Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης κ. Αργύρη Καρρά.

(Χειροκροτήματα)

Το Γενικό Γραμματέα της Βουλής κ. Νίκο Στεφάνου.

(Χειροκροτήματα)

Το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Δημήτριο Πλατή και το Γενικό Γραμματέα Ενημέρωσης κ. Πάνο Λιβαδά.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος, τον καθηγητή, τον κ. Χρυσό.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο της Επιτροπής για τη «Βουλή των Εφήβων», τον πρώην Πρύτανη, τον κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη και τα μέλη της Επιτροπής.

(Χειροκροτήματα)

Την κα Ολυμπία Στυλιανού, Γενική Διευθύντρια του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου και το Γενικό Επιθεωρητή Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, τον κ. Κωνσταντίνο Τσαμαδιά.

(Χειροκροτήματα)

Παρακαλώ να παραμείνετε στα καθίσματά σας, για να συνοδεύσουμε με τον Πρωθυπουργό στην έξοδο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια και στη συνέχεια, αν επιθυμούν οι επίσημοι, θα αποχωρήσουν.

Διακόπτουμε και θα επανέλθουμε στις 11:40'.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Αναστασόπουλο Αντώνιο από το Νομό Αττικής και μέλος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αττικής): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συμμαθητές, τα περιβαλλοντικά προβλήματα σε παγκόσμιο, εθνικό και τοπικό επίπεδο είναι σχεδόν σε όλους μας γνωστά. Το ίδιο και οι λύσεις που προτείνουν οι επιστήμονες. Άλλωστε, η κλιματική αλλαγή προβάλλεται κατά κόρον από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Συνεπώς, κανένας δεν μπορεί να επικαλεστεί άγνοια. Κι όμως, οι κυβερνήσεις -και ευτυχώς όλο και λιγότεροι πολίτες- συνεχίζουν να αδρανούν.

Από τη μία, η εξουσία αναλώνεται σε υποσχέσεις οι οποίες σπάνια πραγματοποιούνται και προωθεί αντιπεριβαλλοντικές πολιτικές αντί να διαμορφώνει νομοσχέδια προστασίας. Ενώ οι δυνατότητες και τα μέσα υπάρχουν, η πολιτική βούληση είναι απύσχα. Ίσως αιτία γι' αυτό να είναι η προσκόλληση και η υποταγή της εξουσίας στα συμφέροντα, οικονομικά και πολιτικά, των οποίων το περιβάλλον είναι η τελευταία προτεραιότητα.

Οι κυβερνήσεις βρίσκονται μπροστά σ' ένα σταυροδρόμι. Από τη μία είναι η προστασία του περιβάλλοντος και από την άλλη, η εξυπηρέτηση των συμφερόντων και η αδράνεια με τα επακόλουθα οικονομικά οφέλη. Ας αναρωτηθούμε όμως όλοι, και ιδιαίτερα οι Βουλευτές και οι

κυβερνήσεις, αν αυτά τα συμφέροντα είναι πιο σημαντικά από το μέλλον μας και από το μέλλον των παιδιών τους.

Από την άλλη, οι πολίτες, όλοι εμείς, ενώ παραδεχόμαστε το πρόβλημα, δεν συμμετέχουμε ενεργά, δεν αναλαμβάνουμε δράση. Κι όμως, τα μέτρα που απαιτούνται είναι απλά, καθημερινά, προσιτά στο μέσο πολίτη, όπως η ανακύκλωση ή η φειδώ στη χρήση του νερού.

Η ενεργοποίηση και ιδιαίτερα η ενημέρωση όλων είναι το σημαντικότερο. Μόνο συνειδητοποιώντας τις ευθύνες μας και αναλαμβάνοντας ο καθένας προσωπικά μέτρα, για παράδειγμα συμμετέχοντας στις ομάδες πίεσης, όπως στις περιβαλλοντικές οργανώσεις, θα αναγκάσουμε την εξουσία να κάνει ουσιαστικά το καθήκον της, να ενδιαφερθεί και να δράσει για το συμφέρον του τόπου, για το μέλλον του πλανήτη.

Η προστασία του περιβάλλοντος δεν πρέπει να περιορίζεται σε εφήμερα πολιτικά ή ατομικά μέτρα εντυπωσιασμού, αλλά να γίνει για όλους μας στάση ζωής, ώστε να συνεχίσει η ζωή μας να έχει ανθρώπινο χαρακτήρα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επαναλάβω μία φράση που διάβασα σε έναν τοίχο λίγα μέτρα από τον Άγνωστο Στρατιώτη: «Οι πολιτικές της μόλυνσης δεν βελτιώνονται, μόνο αλλάζουν και ανατρέπονται».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Καμπέρη Ευαγγελία από τη Β΄ Αθηνών και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΜΠΕΡΗ (Β΄ Αθηνών): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα αρχικά να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη δυνατότητα που μας δίνεται σήμερα να εκθέσουμε τις απόψεις μας, σχετικά με θέματα που αφορούν και προβληματίζουν εμάς του νέους.

Θέλησα, λοιπόν, να θίξω το πρόβλημα της βίας και κατ' επέκταση της εγκληματικότητας. Είναι γεγονός ότι η βία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μας. Βία στην οικογένεια, βία στο σχολείο, βία ακόμα και στη δημόσια ζωή.

Σας ρωτώ, λοιπόν, το αυτονόητο: Αναπαράγοντας οι ίδιοι τη βία σε οποιαδήποτε μορφή της, μπορούμε να διαμαρτυρόμαστε για την έξαρση της εγκληματικότητας που εμείς οι ίδιοι ανεχόμαστε και συντηρούμε;

Η έξαρση και η αναπαραγωγή της εγκληματικότητας οφείλεται, σαφώς, στην κρίση που διέρχονται οι ηθικές αξίες, εφόσον δεν δίνεται πια η πρέπουσα βαρύτητα.

Το κλονισμένο, λοιπόν, σύστημα των αξιών συμπληρώνει η αποξένωση στα μεγάλα αστικά κέντρα, οι κοινωνικές ανισότητες και η περιθωριοποίηση κοινωνικών ομάδων.

Στα παραπάνω προστίθενται τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που εξοικειώνουν τη νέα γενιά με τη βία και πολλές φορές την προτρέπουν προς αυτή.

Επίσης, η οικογένεια θεωρείται και αυτή υπεύθυνη και θα τολμούσα να πω –ας μου επιτραπεί η έκφραση- συνένοχος σε μια εν δυνάμει βίαιη και ακόμη χειρότερα παραβατική συμπεριφορά, καθώς δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που εξαιτίας του καταπιεστικού τρόπου συμπεριφοράς της, ακόμη και της αδιαφορίας της, οδηγεί τα μέλη της άθελα προς τη βία.

Αναρωτιέστε, όμως, ακόμη αν μόνο τα παραπάνω ευθύνονται για την ύπαρξη της εγκληματικότητας. Και όμως, ο φαύλος κύκλος των αιτιών που προκαλούν βία ολοκληρώνεται με την ανεπάρκεια του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, την αδυναμία τήρησης των νόμων, τη διαφθορά των δικαστικών λειτουργιών και τη σταδιακή αποδόμηση του σωφρονιστικού συστήματος.

Φυσικά, μπορούμε να καταρρίψουμε τα κακώς κείμενα και να δημιουργήσουμε μια πιο ασφαλή και συνάμα εύρωστη κοινωνία. Ο θεσμός της παιδείας δεν οφείλει μόνο να ασχολείται με την τεχνοκρατική κατάρτιση των νέων. Αντίθετα, πρέπει να προωθεί τη χρήση του διαλόγου ως μέσο για την επίλυση των προβλημάτων, ενώ κρίνεται αναγκαία και η παρουσία των ψυχολόγων και των κοινωνικών λειτουργιών που θα στηρίζουν τα παιδιά, τα οποία χρήζουν βοήθειας εξαιτίας της ενδοοικογενειακής βίας που υφίστανται και όχι μόνο.

Αρκεί, όμως, μόνο η παιδεία, για να εξομαλυνθεί η κατάσταση βίας που βιώνουν καθημερινά; Η απάντηση είναι «όχι», αφού και η τέταρτη εξουσία, όπως δικαιολογημένα χαρακτηρίζουν πολλοί τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θα ήταν χρήσιμο να προβάλλει το διάλογο ως μορφή επίλυσης των διαφορών και όχι την υπέρμετρη βία.

Στο μακρύ κατάλογο εκείνων των φορέων που μπορούν να δώσουν λύση στο πρόβλημα είναι και ο θεσμός της οικογένειας, η οποία αφιερώνει περισσότερο χρόνο στο νέο, ενώ

παράλληλα θα ενημερώνεται για τα προβλήματα και τις ανησυχίες του από τα κατάλληλα συμβουλευτικά κέντρα. Σε αυτό το σημείο η παρέμβαση του κράτους κρίνεται επιτακτική.

Τέλος, ένας εξίσου σημαντικός τρόπος αντιμετώπισης είναι η καταπολέμηση της ανεργίας, αποτρέποντας τα άτομα από πράξεις όπως η κλοπή και εξαλείφοντας τις κοινωνικές ανισότητες.

Και όμως, δεν φθάνουν μόνο τα παραπάνω, εφόσον ιδανική, αν και ιδιαίτερα δύσκολη και χρονοβόρα, θα ήταν η αναπροσαρμογή και η αναδιάρθρωση του σωφρονιστικού συστήματος και η εντατική παρακολούθηση των δρώμενων της σύγχρονης πραγματικότητας.

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνοντας θα ήθελα να τονίσω την οξύτητα του προβλήματος και να εκφράσω την ελπίδα πως όλοι μας θα εργαστούμε άκοπα για την επίλυση του.

Σας ευχαριστώ για το χρόνο και την προσοχή που διαθέσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Μαΐδου Σοφία από τη Γερμανία και από το β' τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΣΟΦΙΑ ΜΑΪΔΟΥ (Γερμανία - Νυρεμβέργη): Αγαπητοί κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, έρχομαι από το ελληνικό λύκειο Νυρεμβέργης, το οποίο αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, όπως και τα περισσότερα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού. Είναι γενικά γνωστό σε όλους μας ότι η παιδεία της χώρας μας βρίσκεται σε χαμηλό επίπεδο. Συχνά ακούμε τη φράση: Η παιδεία είναι το μέλλον.

Δυστυχώς, όμως, το λέμε μόνο, αλλά δεν το αντιλαμβανόμαστε. Η παιδεία θέλει ριζική αλλαγή. Θέλει ένα σύστημα οργάνωσης, σταθερότητας, ειλικρίνειας, δικαιοσύνης και αγάπης, που να μην αλλάζει ανά χρόνο. Θέλει μια σωστή καλή αρχή, κατάργηση της παραπαιδείας, ώστε και οι εκπαιδευτικοί να θυμηθούν τον ουσιαστικό τους ρόλο και να ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους.

Η κατάσταση που επικρατεί πλέον στη χώρα μας όσον αφορά την παιδεία είναι άθλια. Κι όταν λέω «άθλια», εννοώ ότι το κράτος μας διαθέτει τόσα χρήματα για το στρατό και για μεγάλες επιχειρήσεις, μα ελάχιστα για την παιδεία, ώστε να δικαιωθεί, να ανέβει και να

αποκτήσει κάποιο επίπεδο.

Πριν από λίγα χρόνια όλοι οι Έλληνες της Νυρεμβέργης αγωνιζόμασταν να διατηρήσουμε το λύκειό μας και να σώσουμε την ύπαρξή του εξαιτίας έλλειψης χρημάτων. Μπορώ να σας πω ότι πραγματικά είναι ένα άσχημο και στενόχωρο αίσθημα να μη νιώθουμε αποδεκτοί από την πατρίδα μας.

Στη Γερμανία ξεχωρίζουμε ως ξένοι και είμαι περήφανη γιατί ξεχωρίζουμε ως Έλληνες. Όμως, απογοητεύομαι, όταν ερχόμαστε και στην Ελλάδα και είμαστε, τελικά, πάλι μόνο ξένοι. Είμαστε μόνο «αυτοί από Γερμανία»!

Εμείς, οι Έλληνες του εξωτερικού, ζητάμε αναγνώριση και ισοτιμία. Ενδιαφερθείτε για τις επιθυμίες και τα ενδιαφέροντα, τα ζητήματά μας και για τη διατήρηση ελληνικών σχολείων στο εξωτερικό, ώστε να έχουμε και εμείς την ευκαιρία να γυρίσουμε πίσω στην Ελλάδα, που είναι και η δική μας πατρίδα, ώστε όλοι μαζί οι Έλληνες να αγωνιστούμε, για να φέρουμε την Ελλάδα πάλι εκεί ψηλά όπου ήταν κάποτε. Να είμαστε περήφανοι για το πώς είναι και όχι μόνο για το πώς ήταν.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Κουταλιανού Κυριακούλα από το Νομό Αρκαδίας και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Εξοχότατη, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, χαίρομαι πάρα πολύ που βρίσκομαι ανάμεσά σας. Η σημερινή ημέρα αποτελεί τιμή για μένα, καθώς έχω την ευκαιρία να συζητήσω μαζί σας και να εκθέσω κάποιες σκέψεις μου, σχετικά με την πολιτικοποίηση των νέων.

Συνθήματα που όλοι έχουμε ακούσει, «το πιο φωτεινό σχολείο είναι αυτό που καίγεται», «φωτιά στα σχολικά κελιά», «πολιτικές νεολαίες και παρατάξεις», θέματα που όλους μας έχουν προβληματίσει. Δεν υπάρχει πιο ωραίο πράγμα από το να βλέπεις νέους να διαδηλώνουν και να διεκδικούν με πάθος. Από την άλλη όμως, δεν υπάρχει χειρότερο από το να βλέπεις έξω στο δρόμο νέους, που δεν ξέρουν για τι πραγματικά είναι εκεί ή άλλους που μένουν εντελώς απαθείς απέναντι στην πολιτική.

Μεγάλο μέρος των νέων σήμερα παρουσιάζει πρόβλημα με την πολιτικοποίησή του.

Μαθητικά όργανα που το μόνο που κάνουν από τη στιγμή που εκλέχθηκαν είναι να κανονίζουν μια πενθήμερη εκδρομή. Μαθητές που με αφορμή ορισμένα ζητήματα που τους αφορούν άμεσα, κλείνουν τα σχολεία αμέσως και υιοθετούν καταλήψεις πολλών εβδομάδων, πολύ πριν την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, χωρίς ουσιαστικά να ασχοληθούν με το ζήτημα.

Καθίσταται, λοιπόν, ολοφάνερο πως η μη συμμετοχή των νέων στα κοινά οφείλεται στον τρόπο άσκησης της πολιτικής, καθώς και στην εμπορευματοποίησή της. Δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που επωμίζονται τεράστιο μέρος της ευθύνης, αφού αποτελούν βασικό μέσο κοινωνικοποίησης των παιδιών. Ασταμάτητοι τσακωμοί στα τηλεοπτικά παράθυρα.

Όλα αυτά, λοιπόν, μας αποδεικνύουν πως η σωστή πολιτική συνείδηση λείπει σε ένα μεγάλο μέρος, τουλάχιστον της νεολαίας. Το πολιτικό ήθος δεν υφίσταται όπως θα έπρεπε. Τα παιδιά θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν τη διαφορά μεταξύ πολιτικοποίησης και κομματικοποίησης. Παιδιά που διαθέτουν ένα μυαλό γεμάτο με αστείρευτες δόσεις φαντασίας.

Με τη σειρά μου, φαντάζομαι, λοιπόν, έναν κόσμο όπου όλοι οι νέοι θα καθίστανται ενήμεροι για όλα όσα γίνονται γύρω τους. Θα μαθαίνουν, λοιπόν, όλες τις αλήθειες. Έναν κόσμο που θα έχει νέους με αληθινές αντιλήψεις και θα υπάρχει ισότητα και ένα δημοκρατικό πνεύμα πλουραλισμού, όπου θα έχουν όλοι τη δυνατότητα να ακουστούν και να ακούσουν.

Ο φανταστικός αυτός κόσμος θα μπορούσε να γίνει πραγματικός με τη βοήθεια όλων. Η οικογένεια είναι αυτή που πρέπει να μεριμνήσει πρώτα για την αύξηση του ενδιαφέροντος των νέων για τα κοινά. Οι γονείς οφείλουν να μαθαίνουν στα παιδιά τη σημασία της πολιτικής και να μην τα καθοδηγούν από μικρά σε συγκεκριμένους πολιτικούς δρόμους.

Η συμβολή του σχολείου είναι επίσης σημαντική. Η σημερινή μορφή του δεν βοηθά και σίγουρα αυτό το ένα μάθημα, η εισαγωγή στο δίκαιο και τους πολιτικούς θεσμούς δεν είναι αρκετό. Οι μαθητές θα πρέπει μέσα από τους ίδιους τους καθηγητές τους, από ειδικά μαθήματα και σεμινάρια να ενημερώνονται και να αποφασίζουν σωστά.

Η Βουλή από τη μεριά της θα μπορούσε να οργανώσει ημερίδες, έτσι ώστε να πληροφορεί όλους τους πολίτες για τα πολιτικά ζητήματα ή ακόμη να οργανώσει ειδικά κέντρα με τη βοήθεια των οποίων θα μπορούν να προσανατολίζονται οι νεολαίες και να κάνουν πιο συνειδητές πολιτικές αλλαγές. Χρειάζεται το ενδιαφέρον όλων. Άλλωστε, όλοι πρέπει να είμαστε ενεργά μέλη της κοινωνίας στην οποία ζούμε και να συμμετέχουμε με σωστό τρόπο

στη λειτουργία της, έτσι ώστε να μπορούμε να λεγόμαστε όλοι σωστοί πολίτες και όχι απλά άνθρωποι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Κατσιγιάννη Μαρία από το Νομό Αττικής και από το πρώτο Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι συνάδελφοι Βουλευτές, πολλά είναι τα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε στις ημέρες μας.

Ως μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, θεωρώ ότι όλα αυτά έχουν ένα κοινό παρονομαστή, μια λέξη, την παιδεία.

Αρκετοί νέοι κάποια στιγμή ίσως σκέφτηκαν και είπαν, θέλω να αλλάξω τον κόσμο. Μπορεί άραγε αυτό να συμβεί; Ναι, εάν αλλάξει η νοοτροπία του λαού. Και πώς θα αλλάξει αυτή; Μέσω της παιδείας.

Όλα αυτά όμως είναι πολύ θεωρητικά. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να κοιτάξουμε την πράξη. Και εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που αυτή τη στιγμή δεν είστε στην Αίθουσα, βρίσκεται ο δικός σας ρόλος. Είναι υποχρέωση και καθήκον σας να επενδύσετε στην παιδεία. Εμείς θέλουμε ένα σχολείο που θα μας μορφώνει, ένα σχολείο μακριά από την ένταξη στην ανώτατη εκπαίδευση, που έχει ως αποτέλεσμα την παροχή μόνο ειδικών γνώσεων. Θέλουμε και απαιτούμε ένα σχολείο που θα έχει ψυχή, θα διαμορφώνει δηλαδή ολοκληρωμένες προσωπικότητες με ηθική συνείδηση.

Ποιος από σας που βρίσκεστε τώρα εδώ πιστεύει ότι το σχολείο μας έχει προετοιμάσει για την ένταξή μας στην κοινωνία; Ποιος είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που θα βγουν στη ζωή του;

Αλήθεια, τέτοιους νέους θέλετε; Νέους χωρίς κριτικό πνεύμα; Χωρίς αυτοπεποίθηση; Νέους έρμια των γεγονότων και όχι μαχητές; Νέους που θα επαναπαύονται στην ήσυχη ζωή τους χωρίς να ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του διπλανού τους;

Είμαι σίγουρη πως η απάντηση πολλών θα είναι φυσικά «όχι». Ξέρετε, όμως, κουρασθήκαμε. Έχουμε αγανακτήσει να ακούμε λόγια, λόγια και καμία πράξη. Πρέπει η

προτεραιότητά σας να είναι η παιδεία.

Εγώ έχω την τύχη να φοιτώ σε ένα καλό σχολείο. Ως τόσο συζητώντας με τα παιδιά εντύπωση μου έκαναν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εκείνα στις άλλες περιοχές της Ελλάδας. Τι να πρωτοαναφέρω; Τις ακατάλληλες υποδομές; Την έλλειψη βιβλίων και το σημαντικότερο από όλα και για όλους την αδιαφορία της πλειοψηφίας των καθηγητών;

Ζητάμε, λοιπόν, από σας λύσεις, περισσότερες δαπάνες. Δεν αρκεί το 5%. Αξιολόγηση των καθηγητών. Αν οι καθηγητές δεν είναι τα πρότυπα για μας, τότε ποιος θα είναι; Αποσύνδεση του σχολείου από την ένταξη στο πανεπιστήμιο. Το σχολείο πρέπει να διαπαιδαγωγεί. Πρέπει να προέρχονται από αυτό πολίτες με ήθος και όχι μηχανές.

Ο κόσμος μπορεί να αλλάξει αν εστιαστεί το ενδιαφέρον στην παιδεία. Αυτή είναι η δύναμή μας.

Βοηθείστε μας να πιστέψουμε στα όνειρά μας. Είναι χρέος απέναντί μας, τα δικά σας παιδιά, να μας κάνετε μια ζωή πιο εύκολη, πιο έντιμη, πιο αληθινή.

Όσον αφορά σε μας, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πρέπει να απαιτήσουμε από τον εαυτό μας να εξακολουθεί να αγωνίζεται για το δικό μας καλύτερο μέλλον. Αν ο καθένας κάνει το καλύτερο που μπορεί κάθε μέρα για να βελτιώσει τη ζωή του, τότε ίσως αλλάξει κάτι.

Σας ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δώσατε και πιστεύω να λάβετε κάποια πράγματα υπόψη σας. Και ευχαριστώ όλους εσάς γιατί μέσα από τις συζητήσεις μας συνειδητοποίησα ότι υπάρχει και λόγος και ελπίδα για να συνεχίσω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωντανά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Παπασταύρου Αικατερίνη από το Νομό Καστοριάς και από το Β' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ (Ν.Καστοριάς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, έχω την τιμή να εκπροσωπώ την πανέμορφη ιδιαίτερη πατρίδα μου την Καστοριά και βρίσκομαι εδώ για να μοιραστώ τις σκέψεις μου μαζί σας.

Αφορμή για να κάνω αυτές τις σκέψεις μου έδωσε ο σχεδόν συνομήλικος μας Κωστής από τη Νίκαια, το αγόρι που πάλευε σκληρά για να ξεφύγει από τη βαριά του μοίρα, να

αντιμετωπίσει εκτός από την επιληψία του και τη βαρβαρότητα του πατέρα του. Και ενώ τα κατάφερνε μέσα σ' αυτές τις άγριες για οποιονδήποτε, πολύ περισσότερο για ένα νέο παλικάρι, συνθήκες να σπουδάζει κιόλας για να στρώσει τη ζωή του, έγινε το κακό και ο Κωστής κατέληξε δράστης και κατηγορούμενος για το φόνο του πατέρα του.

Με συγκλόνισαν τα λόγια του ψυχιάτρου που προσφέρθηκε να τον επισκεφθεί. Ο Κωστής που αναγκάστηκε να σκοτώσει, είναι ένα ξεχωριστό παιδί. Επισκεπτόταν δύο φορές την εβδομάδα τη βιβλιοθήκη της περιοχής του και δανειζόταν βιβλία, γιατί του αρέσει πολύ να διαβάζει. Έτσι φρόντιζε να ξεφύγει από την κακή του μοίρα και να φτιάξει μιαν άλλη, καλύτερη.

Η κατάσταση με το βιβλίο και τις βιβλιοθήκες δεν είναι αυτή που ονειρεύεται κάθε Κωστής, κάθε παιδί που αγαπάει το βιβλίο σ' αυτή τη χώρα, που υπήρξε πρωτοπόρος στα ζητήματα που έχουν σχέση με τον πολιτισμό, με το πνεύμα.

Δεν ξέρω πόσες βιβλιοθήκες λειτουργούν σε ολόκληρη την Ελλάδα. Ξέρω, όμως, ότι στο δικό μας νομό υπάρχουν μονάχα δύο βιβλιοθήκες για το κοινό, της πρωτεύουσάς μας, της Καστοριάς και του δεύτερου δήμου της περιοχής μας, του Άργους Ορεστικού. Οι άλλοι δήμοι είναι ακάλυπτοι. Έτσι ήταν πάντα, έτσι εξακολουθούν να είναι και σήμερα.

Έτσι, το βιβλίο για όλους μας που κατοικούμε εκτός των δύο πόλεων του Νομού μας, δεν είναι καθόλου προσβάσιμο. Για να δανειστείς κάποιο να διαβάσεις, πρέπει να αγγαρέψεις ανθρώπους να σε πάνε ως εκεί. Και έπειτα η ίδια αντικειμενικά δύσκολη διαδικασία για να το επαναλάβεις και οπωσδήποτε για να το επιστρέψεις. Θα μου πείτε πως υπάρχουν οι σχολικές βιβλιοθήκες, αν και όπου υπάρχουν. Αν κρίνω από το δικό μας λύκειο, μάλλον τα λύκεια δεν έχουν καθόλου βιβλιοθήκη. Συμφωνούμε. Μόνο που αυτές λειτουργούν όταν τα σχολεία είναι ανοιχτά. Τότε όμως εμείς οι μαθητές του λυκείου που πνιγόμαστε, τρέχουμε στα φροντιστήριά μας, έχουμε τα μαθήματά μας, δεν προλαβαίνουμε να πάρουμε ανάσα. Και όταν έρχεται το καλοκαίρι και μπορούμε επιτέλους να διαθέτουμε και εμείς τον ελεύθερο χρόνο μας, η βιβλιοθήκη του σχολείου μας είναι κλειστή και εμείς θέλουμε αλλά δεν μπορούμε, ξεφεύγοντας από τα σχολικά μας βιβλία, να χαθούμε μέσα σε εκείνα που μας υπόσχονται να μας ταξιδέψουν. Και εμείς τον υπόλοιπο χρόνο δεν προφταίνουμε.

Εκείνο που σκέφτομαι εγώ είναι πως λύση υπάρχει: Να μην υπάρχει κανένας δήμος χωρίς τη δανειστική βιβλιοθήκη. Εδώ χρειάζεται η άμεση και ριζοσπαστική παρέμβαση της πολιτείας στο σπουδαιότατο αυτό ζήτημα. Μόνο έτσι θα βγουν από τον πάτο του σκοτεινού

πηγαδιού όπου βρίσκονται, όσοι θα ήθελαν αλλά δεν μπορούν, όσοι θα μπορούσαν αν η κατάσταση ήταν πιο βολική.

Μόνο έτσι θα βγουν από τον πάτο του σκοτεινού πηγαδιού όσοι θα ήθελαν αλλά δεν μπορούν, όσοι θα μπορούσαν, αν η κατάσταση ήταν πιο βολική. Μόνο πατώντας πάνω στα βιβλία που διαβάζουμε αποκτούμε τη δυνατότητα να ανέβουμε ψηλότερα, να αγγίξουμε τον ουρανό, αυτόν τον ουρανό που ονειρευόμαστε να ακουμπήσουμε και η πολιτεία οφείλει να μας βοηθήσει να τον ακουμπήσουμε με οποιοδήποτε κόστος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Μάριο Ναζάρε από το Νομό Αττικής και από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΜΑΡΙΟΣ ΝΑΖΑΡΕ (Ν. Αττικής): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, αγαπητοί συμμαθητές, η ιστορία και η γλώσσα ενός λαού αποτελεί την εθνική του ταυτότητα. Η ιστορία ενός έθνους δεν μπορεί να αλλάζει ανάλογα με τις επιδιώξεις των γειτονικών χωρών. Το να διαστρεβλώνουμε και να αποκρύπτουμε στοιχεία της ιστορίας μας δεν αποτελεί στοιχείο προαγωγής του πολιτισμού μας ούτε και ένδειξη ισχυρής εξωτερικής πολιτικής, επομένως δεν αρμόζει σε μία χώρα με τόσο πλούσια ιστορία να τη θυσιάζει στο βωμό των διπλωματικών σχέσεων.

Είναι καθήκον κάθε ευρωπαϊκής χώρας να εξάρει τη σημασία του πολιτισμού και τη ειρήνης και να προσπαθεί να προσεγγίζει ειλικρινά άλλες χώρες με σκοπό την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως η Ελλάδα θα πρέπει να υποχωρεί στις συνεχείς προκλήσεις και παραβιάσεις.

Η Τουρκία οφείλει να επιδείξει διάθεση ουσιαστικού διαλόγου, εφόσον επιθυμεί να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φυσικά να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών της χώρας της.

Ένας σημαντικός παράγοντας που θα μπορούσε να συμβάλει στην εκδημοκράτηση της Τουρκίας και στην Ευρώπη καθώς και στη βελτίωση των διμερών σχέσεων Ελλάδος – Τουρκίας είναι η προστασία του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και των Ελλήνων που κατοικούν εκεί.

Καθημερινές είναι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες στην περιοχή,

δυστυχώς όμως η ελληνική κοινή γνώμη δεν ενημερώνεται για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν.

Μία ακόμα προϋπόθεση για την ταξική πορεία της γειτονικής χώρας είναι η επίλυση του Κυπριακού ζητήματος. Ως γνωστόν η διατήρηση τουρκικού στρατεύματος κρίνεται παράνομη από τις διεθνείς συμβάσεις. Συνεπώς, οι αξίες των Ελληνοκύπριων για σύσταση κοινού ελληνικού και κυπριακού στρατεύματος που θα εδρεύει στην ελεύθερη Κύπρο ανάλογα με το τουρκικό στράτευμα στην κατεχόμενη κρίνεται απολύτως λογικό. Η κοινή λογική λέει, πως η Κύπρος είναι κατά και πως η προσπάθεια για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων της Μεγαλονήσου θα έπρεπε να είναι αυτονόητη επιδίωξη της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Η ιστορία και η γλώσσα ενός λαού αποτελεί την εθνική του ταυτότητα. Άρα, για να διατηρηθεί αναλλοίωτη η πορεία ενός έθνους στο χώρο και στο χρόνο, πρέπει να έχει τη δυνατότητα και την τόλμη να διατηρεί την ιστορία και τη γλώσσα που επηρεάζει. Μόνον έτσι μπορεί να διαμορφώσει προοπτικές ανάπτυξης, ελευθερίας, δημοκρατίας και ανεξαρτησίας. Μόνον έτσι μπορεί να θέσει και να υλοποιήσει στόχους μακριά από τις εξωτερικές παρεμβάσεις και απειλές.

Έλληνες αθάνατοι έσονται!

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον Έφηβο Βουλευτή Γεώργιο Δήμα από το Νομό Αττικής και από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΣ (Νομός Αττικής): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι Βουλευτές, η κοινωνία στις μέρες μας αντιμετωπίζει σωρεία προβλημάτων, τα οποία επιζητούν λύση. Ένα από αυτά είναι και το περιβαλλοντικό. Σήμερα το περιβάλλον δοκιμάζεται καθημερινά. Ο άνθρωπος το παραμελεί σε μεγάλο βαθμό και το θεωρεί δεδομένο. Έτσι το περιβάλλον υποφέρει και ευθυνόμαστε όλοι γι' αυτό. Στο περιβάλλον εναποτίθενται καθημερινά χιλιάδες τόνοι απορριμμάτων και επιβλαβών για την ατμόσφαιρα αερίων. Οι βιομηχανίες ευθύνονται για τα περισσότερα από αυτά, με τον άνθρωπο να τις ωθεί να παράγουν ακόμα περισσότερα. Λόγω των καταναλωτικών τους συνηθειών χρειάζεται περισσότερα προϊόντα και έτσι οι

βιομηχανίες για να τα παράγουν αναγκάζονται να αυξήσουν την παραγωγή και συνεπώς την εκπομπή αερίων και απορριμμάτων. Αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί με την τοποθέτηση ειδικών φίλτρων στις καμινάδες τους και με τη χρησιμοποίηση των απορριμμάτων ως πρώτη καύσιμη ύλη.

Ακόμα, ο άνθρωπος θα πρέπει να συμμετέχει ενεργά στην ανακύκλωση αλλά και το κράτος θα πρέπει να γίνει σύμμαχός του τοποθετώντας σε όλη την Ελλάδα κάδους ανακύκλωσης.

Αυτή η ανεξέλεγκτη μόλυνση που υφίσταται το περιβάλλον ενισχύει το φαινόμενο του θερμοκηπίου και επιταχύνει τις αλλαγές στο κλίμα του πλανήτη. Αυτό έχει ήδη αρχίσει να γίνεται ορατό καθώς η αύξηση της θερμοκρασίας έχει συντελέσει στο λειώσιμο των πάγων στους Πόλους και στην αύξηση της στάθμης της θάλασσας. Γι' αυτό πρέπει να μειώσουμε την εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα το οποίο ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την κατάσταση αυτή με την τοποθέτηση καταλυτών στα αυτοκίνητά μας και με την αντικατάσταση των λαμπτήρων πυρακτώσεως με λαμπτήρες φθορίου.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η καταστροφή των δασών. Το καλοκαίρι που μας πέρασε ήταν καταστρεπτικό για τα δάση της Ελλάδας. Χιλιάδες στρέμματα πρασίνου έγιναν στάχτη σε μία στιγμή και το οικοσύστημα διαταράχθηκε ανεπανόρθωτα. Μέχρι σήμερα όμως έχουν γίνει ελάχιστες προσπάθειες για την αποκατάσταση του περιβάλλοντος και αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει.

Τέλος, η μείωση των αποθεμάτων των φυσικών μας πόρων όπως του πετρελαίου και του γαιάνθρακα πρέπει να γίνουν η αιτία για τη χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας όπως η αιολική και η ηλιακή. Για να μπορέσουμε όμως να εκμεταλλευθούμε τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας για την παραγωγή ενέργειας, θα πρέπει το κράτος να προχωρήσει στη δημιουργία εγκαταστάσεων για τη συλλογή και την αποθήκευση της ενέργειας ώστε σε περίπτωση εξάντλησης των φυσικών πόρων η χώρα μας να είναι έτοιμη να ανταπεξέλθει στις συνθήκες που θα επικρατήσουν.

Είναι στο χέρι όλων μας και πιστεύω ότι και με τη συμβολή του κράτους θα μπορέσουμε να σώσουμε το περιβάλλον που τόσο χρειάζεται ο άνθρωπος για να επιβιώσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Χρήστο Καραβασίλη από τη Β΄ Αθηνών και από το πρώτο τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ (Β΄ Αθηνών): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι του ελληνικού Κοινοβουλίου, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχικά θα ήθελα να εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη μου για τον τόσο άδικο χαμό του 24χρονου οπαδού στην Αρτέμιδα. Την ίδια θλίψη ένιωσα και τότε, όταν στα τέλη Μαρτίου του περασμένου έτους βρέθηκε νεκρός άλλος ένας οπαδός, 22 χρονών εκείνος, από την περιβόητη συμπλοκή των χούλιγκανς στην Παιανία. Κοινός παρονομαστής και των δύο γεγονότων είναι η αιτία της δολοφονίας των νεαρών. Και στις δύο περιπτώσεις η δολοφονία τους ήταν αποτέλεσμα του ανταγωνισμού και του φανατισμού που καλλιεργείται ανάμεσα σε δύο ομάδες της Ελλάδας.

Πολλοί θα επιχειρήσουν να χαρακτηρίσουν την επίθεση κατά του 24χρονου ως αντίποινα για το θάνατο του πρώτου ατόμου, αφού και στις δύο περιπτώσεις πρωταγωνιστές είναι οι οπαδοί των ίδιων ομάδων. Μία τέτοια όμως σύνδεση μόνο επιθυμητή δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, αφού ελλοχεύει τον κίνδυνο να παρερμηνευθεί η πραγματική σημασία των δύο γεγονότων που δεν είναι άλλη από την απόδειξη της ύπαρξης του χουλιγκανισμού στη χώρα μας.

Κρούσματα αυτού του φαινομένου κοινωνικής νοσηρότητας απαντώνται διαχρονικά στην κοινωνία μας. Όλοι όσοι βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα έχουμε γίνει αμέτρητες φορές μάρτυρες βανδαλισμών και καταστροφών της δημόσιας και ιδιωτικής ιδιοκτησίας, τραυματισμών και θανάτων κατά τις συμπλοκές των χούλιγκανς τόσο μεταξύ τους, όσο και με τις αστυνομικές δυνάμεις ύστερα από διάφορους αθλητικούς αγώνες.

Τα αίτια τέτοιας αντικοινωνικής συμπεριφοράς είναι κατά γενική ομολογία γνωστά. Το ότι η εκπαίδευση στη χώρα μας διέρχεται μία παρατεταμένη περίοδο κρίσης θα το επιβεβαιώσουν όλοι οι συνάδελφοί μου. Στο πλαίσιο της κρίσης αυτής η διδασκαλία του μαθήματος της φυσικής αγωγής είναι υποβαθμισμένη στα περισσότερα σχολεία και δεν υπάρχει ουσιαστική καθοδήγηση ώστε να υιοθετείται από τους νέους μία σωστή στάση

απέναντι στα δεδομένα του σύγχρονου αθλητισμού. Τα Μ.Μ.Ε. από την άλλη ενισχύουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των ομάδων με πομπώδεις και εριστικούς τίτλους που βλέπουμε καθημερινά στην αθλητική ειδησεογραφία.

Τέλος, η ίδια η φύση του επαγγελματικού αθλητισμού αλλά και η εικόνα του σήμερα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την έκρηξη βίας στα ελληνικά γήπεδα. Γεγονός αποτελούν τα τεράστια χρηματικά κέρδη που αποδίδει και τα οποία προέρχονται κυρίως από διαφημίσεις και χορηγίες. Τη «μερίδα του λέοντος» απ' αυτά τα κέρδη επιδιώκουν οι διάφοροι παράγοντες του χώρου που συχνά κατηγορούνται για στημένα παιχνίδια και «παράγκες». Αυτοί οι παράγοντες υποθάλλουν το καθεστώς τρόμου στα γήπεδα συγκροτώντας στρατούς φανατισμένων οπαδών ώστε να εκμεταλλεύονται τη δύναμη της κερκίδας για την εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι, πολλοί είναι εκείνοι που κρίνουν πως όσο παραμένει το φαινόμενο του χουλιγκανισμού χωρίς λύση, τόσο πιο πολύ θα φθείρεται η δομή της κοινωνίας μας. Πιστεύω ότι θα τους δικαιολογήσετε, αρκεί να αναλογιστείτε ότι ο χουλιγκανισμός δύναται να φέρει ακόμα και αδέλφια αντιμετώπιση μεταξύ τους. Υπάρχουν και χώρες-πρότυπα της Δύσης όπως η Αγγλία όπου μετά τα επεισόδια στο Senfield stadium το 1989 καταπολέμησε με σθένος το φαινόμενο αυτό.

Η αυξημένη αστυνόμευση των σταδίων, η παρακολούθηση μέσω καμερών ασφαλείας και η ηλεκτρονική καταγραφή των θεατών είναι μέτρα που εφαρμόστηκαν σε εκείνες τις χώρες και τα οποία θα μπορούσαν να είναι αποτελεσματικά και στη δική μας.

Στο σημείο αυτό οφείλω να προειδοποιήσω, όμως, τους εκπροσώπους της Κυβέρνησης οι οποίοι δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή ότι οι αντιδράσεις που θα προκαλέσουν στην κοινωνία θα είναι έντονες, καθώς πολλοί είναι εκείνοι που θα βιαστούν να καταδικάσουν αυτά τα μέτρα ως απόπειρες φακελώματος. Γι' αυτό το λόγο, πιστεύω ακράδαντα ότι ο μόνος τρόπος για να ληφθούν τέτοιες ενέργειες, είναι η ύπαρξη προσωπικοτήτων ανάμεσα στους αιρετούς άρχοντες αυτού του τόπου, που θα έχουν το θάρρος και, ας μου επιτραπεί η έκφραση, το θράσος να αναλάβουν το πολιτικό κόστος τέτοιων ενεργειών. Επιβάλλεται να βρεθούν αρχηγοί που απαλλαγμένοι από το κυνήγι της εξουσίας και τα μικροκομματικά συμφέροντα θα κινηθούν για την εξυγίανση του χώρου του αθλητισμού. Στο πλάι τέτοιων προσωπικοτήτων θα σταθούμε όλοι μας, ώστε να ευοδωθούν οι όποιες προσπάθειές τους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω το εξής: Ως έφηβος αισθάνομαι συχνά ότι οι απόψεις μου είναι φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Ευελπιστώ να μη συμβεί το ίδιο και σήμερα. Από αυτό εδώ το Βήμα και με το προσωρινό έστω κύρος που μου δίνει η ιδιότητά μου ως Έφηβος Βουλευτής, ελπίζω να σας ευαισθητοποιήσω, ώστε να δοθεί οριστικό τέλος στο πρόβλημα του χουλιγκανισμού. Ας αγωνιστούμε μαζί, ώστε το κληροδότημά μας στις γενιές που θα έρθουν να είναι ένας πιο ασφαλής αθλητισμός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Μωραΐτη Άλκηστη από την Αδελαΐδα της μακρινής Αυστραλίας και από το Β΄ Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΜΩΡΑΪΤΗ (Αυστραλία): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, με λένε Άλκηστη Μωραΐτη και είμαι μια νέα κοπέλα που ζω στην Αυστραλία, σε μια πόλη της Αδελαΐδας. Ενδιαφέρομαι πολύ για τα παιδιά στην Αυστραλία. Προβληματίζομαι για το μέλλον, γιατί τα σημερινά παιδιά δεν θα έχουν δουλειά. Πολλοί άνθρωποι έρχονται στην Αυστραλία από όλο τον κόσμο και βρίσκουν δουλειά. Δεν θέλουν ή δεν μπορούν τα παιδιά στην Αυστραλία να πάνε στο πανεπιστήμιο, γιατί δεν έχουν λεφτά.

Η Αυστραλία αλλάζει και εμείς αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε τα προβλήματα που θα έχουν. Όταν ήμουν μικρή, δεν είχα καμιά ανησυχία στο νου μου, αλλά τώρα δεν είμαι παιδί, είμαι νέα και χρειάζεται να κάνω κάτι για τα παιδιά στην Αυστραλία. Δεν θέλω να δω παιδιά που πάσχουν. Είμαι ευαίσθητη στο γεγονός ότι η Αυστραλία είναι μια πανέμορφη και μοναδική χώρα και όμως μερικοί άνθρωποι την εκμεταλλεύονται. Όλες οι δουλειές θα φύγουν από την Αυστραλία και θα πάνε στην Κίνα, γιατί είναι πολύ φτηνή. Εάν αυτό γίνει, τα παιδιά δεν θα μπορούν να βρουν δουλειά και δεν θα έχουν λεφτά για τα προς το ζην. Πιστεύω ότι τα παιδιά χρειάζεται να παλέψουν γι' αυτό που πιστεύουν.

Επίσης, οι γονείς δουλεύουν πολλές ώρες και δεν έχουν ώρα για τα παιδιά τους. Εάν τα παιδιά δεν έχουν τους γονείς τους κοντά τους, δεν θα ξέρουν τι είναι λάθος και δεν θα παίρνουν ανατροφή από τους γονείς τους και ηθικές αξίες.

Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι και έχουν τις ιδέες τους για το μέλλον. Τα παιδιά δεν ξέρουν

τι τους περιμένει στο μέλλον και θα είναι πολύ δύσκολο να ζουν, γιατί, αν το μέλλον τους καταστραφεί, η Αυστραλία θα γίνει μια πολύ δυσάρεστη και δυστυχισμένη χώρα. Τα παιδιά είναι το μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Μπαρακίτη Αθανασία από τη Β΄ Αθηνών και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΠΑΡΑΚΙΤΗ (Β΄ Αθηνών): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε ένα διαχρονικό ζήτημα, το οποίο χρήζει εξέχουσας προσοχής, το θέμα της πολιτικοποίησης των νέων. Κάθε μέλος της κοινωνίας και ειδικότερα οι νέοι, οι οποίοι αποτελούν το σημαντικότερο κομμάτι αυτής, εφόσον στηρίζουν την κοινωνία του μέλλοντος, οφείλει να είναι φιλοσοφικά καλλιεργημένο και ενημερωμένο πάνω σε σοβαρά ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία στην οποία ανήκει και ειδικότερα για τα δεοντολογικά και πολιτικά της προβλήματα.

Λέγοντας ενημέρωση πάνω στα προαναφερθέντα ζητήματα, εννοούμε όχι την απλή και τυποποιημένη γνώση τους ή αποστήθισή τους, αλλά την ουσιαστική κατανόησή τους και το βαθύ στοχασμό και προβληματισμό πάνω σε αυτά.

Αυτή η γνώση κατά κύριο λόγο πρέπει να παρέχεται από την εκπαίδευση. Στον τομέα αυτό τα πράγματα είναι δυσοίωνα. Στα σχολεία η καλλιέργεια της νοοτροπίας για τη συμμετοχή στα κοινά, καθώς και η ενημέρωση σχετικά με την πολιτική ζωή της χώρας είναι μια εντελώς στοιχειώδης, τυπική και τεχνοκρατικού χαρακτήρα διαδικασία.

Έχοντας το σχολείο ως κύριο στόχο να μεταλαμπαδεύσει όσο το δυνατόν περισσότερες γνώσεις στους νέους, χάνει το πραγματικό του νόημα και καταλήγει να μεταφέρει ανούσιες, επιφανειακές, στείρες γνώσεις, οι οποίες δεν βοηθούν τα άτομα να ενταχθούν στην κοινωνία του σήμερα, απνεκρώνοντάς τους με αυτό τον τρόπο ιδεολογικά και πνευματικά.

Έτσι, οι νέοι χάνουν αυτή την τόσο σημαντική δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τη νοοτροπία, με τη γνώση και τη συμμετοχή τους σε μηχανισμούς της δημοκρατίας, κάτι το οποίο μπορεί να αποτελέσει μεγάλο πλήγμα για ολόκληρο το έθνος.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να τονιστεί ότι η κομματικοποίηση σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί θεμιτό μέσο πολιτικοποίησης. Συχνά παρατηρείται στις μέρες μας το φαινόμενο του κομματικού προσανατολισμού, γεγονός πολύ αρνητικό για την κοινωνία, αφού αποπροσανατολίζει τους νέους, περιορίζοντας τα όρια του νου και κατευθύνοντας τη σκέψη.

Οι νέοι χάνουν τη δυνατότητα επιλογής και μη έχοντας ως εφόδιο την κριτική ικανότητα δέχονται αβίαστα ό,τι προσπαθούν οι αντιπρόσωποι και οι πολιτικοί ηγέτες να τους περάσουν. Αυτή η προσήλωση πολλές φορές αγγίζει τα όρια του φανατισμού, έτσι ώστε να χάνεται η ουσία και η έννοια της δημοκρατικής συνείδησης και του διαλόγου, εφόσον ο κομματισμός οδηγεί τα άτομα σε τυφλή αφοσίωση, αποτρέποντάς τα από κάθε είδους επεξεργασία ενός θέματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει τους νέους για παθητικότητα και έλλειψη σωστής κρίσης, εφόσον οι προϋποθέσεις ανάπτυξής τους απουσιάζουν. Ο Μπρεχτ είχε πει: «Αυτοί που μας πήραν τα βιβλία, στο τέλος μας είπαν αμόρφωτους». Αλλάζοντας λίγο τις λέξεις αυτές, έχουμε μια ακριβή διατύπωση των υπαρχουσών συνθηκών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Ανδρέα Χαραλάμπους από τη Λευκωσία και το Β' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (Κύπρος): Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα κατ' αρχάς να σας ευχαριστήσω εκ μέρους όλων των Κυπρίων Εφήβων Βουλευτών για την ευκαιρία που μας δίνετε να συμμετάσχουμε στο Πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων», μια ανεπανάληπτη εμπειρία και ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις, τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες του σύγχρονου εφήβου.

Μια από τις κύριες ανησυχίες του Κύπριου εφήβου είναι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την οποία βιώνει καθημερινά με το κυπριακό πρόβλημα. Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας με την παρουσία μου εδώ στη Βουλή, για να θίξω αυτό το μείζον θέμα και να κινησω το ενδιαφέρον και την ευαισθησία της ελληνικής κοινής γνώμης.

Τριάντα τέσσερα χρόνια μετά από την παράνομη τουρκική εισβολή δεν ξεχνούμε τις τραγικές συνέπειες του εγκλήματος. Δεν ξεχνούμε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την παράνομη

κατοχή του 37% του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας, τους χιλιάδες πρόσφυγες, τους 1.619 αγνοούμενους, τους δεκάδες εγκλωβισμένους, όπως επίσης και την παράνομη διαχείριση και διανομή ελληνοκυπριακών περιουσιών ακόμα και σε ευρωπαίους πολίτες ως αγοραστές.

Ακόμη δεν ξεχνούμε την τουρκική πολιτική του εποικισμού, που έχει ως στόχο την αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα της Κύπρου. Αυτά μπορεί να ακούγονται σε κάποιους ως ψυχροί αριθμοί. Εμείς όμως τα αντιμετωπίζουμε καθημερινά σε διάφορους τομείς.

Για τις μαζικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης βρήκε την Τουρκία ένοχη για σωρεία συστηματικών παραβιάσεων άρθρων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ζητάμε από τη μητέρα πατρίδα να συνεχίσει και να εντείνει τους αγώνες της για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Χρειαζόμαστε την συμπαράσταση του κάθε Έλληνα σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Η Κύπρος χρειάζεται μια λύση όσο ακόμη είναι νωρίς, όσο ακόμη η μνήμη μπορεί να ανακαλείται και να εμπνέει τις νέες γενιές για αγώνα για απελευθέρωση του νησιού.

Ίσως το θέμα που έθιξα να ήταν αναμενόμενο. Όμως θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην πούμε έστω και το παραμικρό στη σημερινή Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Το γεγονός ότι το Κυπριακό πρόβλημα παραμένει άλυτο εδώ και τριάντα τέσσερα σχεδόν χρόνια, το ότι η νέα γενιά δεν συνδέεται με την κατεχόμενη περιοχή, η ελλιπής πληροφόρηση της νέας γενιάς στα σχολεία, η μερική αδιαφορία μερίδας Ελληνοκυπρίων, η απάθεια των μεγάλων δυνάμεων εντείνουν τις ανησυχίες για την τύχη του νησιού μας.

Ολοκληρώνοντας, ζητούμε ξανά από το Βήμα τη συνέχιση της ελληνικής συμπαράστασης και την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινότητας για μια δίκαιη επίλυση του Κυπριακού προβλήματος.

Ευχαριστώ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παιδί μου, θέλω να βεβαιώσω και εσένα και εσάς, όπως και όλα τα Κυπριωτόπουλα, ότι πράγματι δεν ξεχνούμε.

(Χειροκροτήματα)

Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Πλατού Κυριάκο από τη Λευκωσία της Κύπρου και την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΛΑΤΟΥ (Κύπρος): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η πλειοψηφία των μαθητών καταπιάστηκε με το περιβάλλον, την αξία του, με το μέγεθος της καταστροφής του, τα αίτια, τις συνέπειες και τους πιθανούς τρόπους για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Η οικολογική κρίση οξύνεται και η κοινωνία αδιαφορεί. Έτσι και εγώ ως ένας κάτοικος της Κύπρου εκφράζω τις ανησυχίες μου για την περιβαλλοντική καταστροφή του νησιού μου, αλλά και του πλανήτη. Δράττομαι, λοιπόν, αυτής της ευκαιρίας που μου δίδεται και σας παρουσιάζω τις σημαντικότερες αιτίες της οικολογικής κρίσης.

Η ραγδαία ανάπτυξη και εξέλιξη του τεχνικού πολιτισμού, καθώς και η απρογραμματίστη και ανεξέλεγκτη χρήση του από τον άνθρωπο, η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων, ο άσκοπος καταναλωτισμός, η ανυπαρξία οικολογικής συνείδησης και παιδείας και τέλος, η έλλειψη νομοθετικού πλαισίου αποτελούν τις βασικότερες αιτίες της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος. Ο κίνδυνος είναι άμεσος, το τέλος υποβόσκει.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα, που έχει να αντιμετωπίσει ο σύγχρονος άνθρωπος, είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου που προκαλεί την υπερθέρμανση του οικοσυστήματός μας.

Επίσης, ο άνθρωπος καλείται να αντιμετωπίσει τις συνέπειες των πράξεών του, όπως αυτή της ρύπανσης του ατμοσφαιρικού αέρα, του εδάφους και του υπεδάφους.

Ας αναλογιστούμε όλοι μας τις τεράστιες συνέπειες και ας εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να αμβλυνθεί το οικολογικό πρόβλημα. Η τύχη του πλανήτη βρίσκεται στα χέρια μας. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να ευαισθητοποιηθεί και έστω με τον πιο απλό τρόπο να συντείνει στην καταπολέμηση του προβλήματος.

Η βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου, η συστηματική οικολογική αγωγή των ανθρώπων, ο επαναπροσδιορισμός των αξιών, η στροφή προς τη φύση, η διεθνής συνεργασία για χρήση της ηλιακής και αιολικής ενέργειας μπορούν να αποτελέσουν την απαρχή της λύσης του οικολογικού αυτού προβλήματος. Ο καθένας από εμάς πρέπει να συλλογιστεί αυτές τις συνέπειες και να αντιληφθεί ότι η ίδια η ανθρώπινη οντότητα απειλείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Τσιαγγάλη Μαρία, Επικρατείας, από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (Β΄ Τμήμα).

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΑΓΓΑΛΗ (Επικράτειας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές, υπάρχει μία παλιά κινέζικη παροιμία που λέει ότι «οι γυναίκες κρατούν το μισό του ουρανού». Αυτό σημαίνει ότι το μισό της εργασίας και της σκέψης του κόσμου γίνεται από γυναίκες. Για να είναι τέλειος ο ουρανός, πρέπει τα δύο μισά να εργαστούν μαζί. Τίποτα δεν μπορεί να είναι πραγματικά ανθρώπινο, εάν αποκλείει το ένα από τα δύο μισά της ανθρωπότητας.

Όλοι γνωρίζουν τη σημασία της ισότητας των δύο φύλων. Όμως, ακόμη και σήμερα, στις απαρχές του 21ου αιώνα, το ζήτημα της ανισότητας εξακολουθεί να υφίσταται. Οι νόμοι, μάλιστα, που κατά καιρούς έχουν θεσπιστεί, αν και θεωρητικά είναι αποδεκτοί, πρακτικά δεν εφαρμόζονται.

Έχουν παλέψει πολύ οι γυναίκες στην ιστορία των αιώνων, διεκδικώντας δικαιώματα που έπρεπε να είναι αυτονόητα, όπως το δικαίωμα στην εκπαίδευση και στην ψήφο. Δυστυχώς, όμως, αντιμετωπίζουν συχνά την ανισότητα στο σπίτι, στην εργασία και στην κοινωνία γενικότερα. Χαρακτηριστικό είναι το φαινόμενο της «γυάλινης οροφής», όπου οι γυναίκες περιορισμένες στις κατώτερες θέσεις, απέχουν από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, ακόμη και εάν συγκεντρώνουν τα απαραίτητα προσόντα.

Τα σχολικά βιβλία, μάλιστα όπου θα έπρεπε να προωθούν την ισότητα, φάσκουν και αντιφάσκουν. Από τη μία τονίζουν την αξία της ισοτιμίας των δύο φύλων και από την άλλη παρουσιάζουν μια ψευδή εικόνα της πραγματικότητας, όπου η γυναίκα εμφανίζεται ως επί το πλείστον ως νοικοκυρά και ως μητέρα και λιγότερο ως εργαζόμενη. Πάντα δε στα μεγάλα γεγονότα προβάλλεται ως συμπαραστάτρια του άνδρα και όχι ως πρωταγωνίστρια.

Το θέμα της ισότητας των δύο φύλων έχει αντιμετωπιστεί κατά καιρούς από την πολιτεία αρκετά επιφανειακά. Το ερώτημα που τίθεται τώρα είναι τι πρέπει να γίνει. Αρχικά είναι απαραίτητο στην ύλη των διδακτικών βιβλίων στα σχολεία να περιέχονται ξεκάθαρα μηνύματα, μέσω των οποίων τα παιδιά θα γαλουχούνται με σεβασμό για το αντίθετο φύλο και θα

μαθαίνουν να αγωνίζονται για την εξάλειψη διακρίσεων σε βάρος των γυναικών.

Καλό θα ήταν να κατοχυρωθεί νομοθετικά ώστε ένας μεγάλος αριθμός γυναικών, που έχουν αποδείξει τις ικανότητές τους, να κατέχει ηγετικές θέσεις στον επαγγελματικό τομέα. Και αυτό γιατί πρέπει να είναι κανείς μέσα στο παιχνίδι για να μπορεί να αλλάξει τους κανόνες του.

Ακόμη, είναι απαραίτητη η δημιουργία κοινωνικής πρόνοιας για την άγαμη μητέρα, ένα επίδομα και παροχές, όπως μοριοδότηση για την εισαγωγή στο δημόσιο ή ένα πριμ στη φορολογία και χαμηλότερες τιμές στα αγαθά και τις υπηρεσίες.

Η πολιτεία, επιπρόσθετα, υποχρεούται να ελέγχει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που συχνά εκμεταλλεύονται το γυναικείο φύλο, είτε πληρώνοντάς τες λιγότερο από τους άνδρες, είτε αφήνοντάς τες ανασφάλιστες. Είναι ανεπίτρεπτο πραγματικά να απολύεται γυναίκα σε περίπτωση ατυχούς εγκυμοσύνης.

Ολοκληρώνοντας, όλοι θα ομολογούσαν ότι τα δύο φύλα δεν είναι ίσα. Εξάλλου κανείς δεν μίλησε για εξομοίωση. Αυτό που ζητείται είναι η πλήρης εξίσωση των δύο φύλων, η ίση αντιμετώπισή τους. Μόνον έτσι θα μπορούμε να κάνουμε λόγο για πραγματική δημοκρατία. Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι όλοι οι έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η έφηβος Βουλευτής σας είπε πριν από λίγο ότι οι γυναίκες είναι το μισό του ουρανού. Όλοι μας εμείς πρέπει να φροντίσουμε να κάνουμε τις γυναίκες να κατέβουν από τον ουρανό, να είναι στη γη, να συντρέχουν, γιατί με τις ιδέες τους, με το θηλυκό μυαλό, με τη συντροφικότητα ως σύζυγος, ως αδελφή, ως μητέρα, προσφέρουν πολύ περισσότερα από κάθε άλλον, όχι μόνον για τη συνέχιση της ζωής, αλλά και για να γίνεται καλύτερος ο κόσμος.

(Χειροκροτήματα)

Τώρα θέλω να καλέσω στο Βήμα την τελευταία ομιλήτρια την έφηβο Βουλευτή Χαραλαμποπούλου Βασιλική, από το Νομό Αχαΐας και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συμμαθητές, στις μέρες μας ένα από τα πιο σοβαρά κοινωνικά προβλήματα που απασχολεί όλους μας αρκετά, είναι και τα ναρκωτικά. Τα

ναρκωτικά αποτελούν μια από τις μεγάλες παγίδες της εποχής μας, όχι μόνον γιατί σκοτώνουν όσο και τα ατυχήματα με τα μηχανάκια, αλλά γιατί εκμηδενίζουν με παραπλανητικό τρόπο ζωές που βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη. Αρχικά υπάρχουν πολλά είδη ναρκωτικών και αυτά χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, τα μαλακά και τα σκληρά.

Τι κοινό όμως υπάρχει σε όλα αυτά τα ναρκωτικά; Πρώτα απ' όλα το γεγονός ότι συνεπάγονται μια εξάρτηση, που μπορεί να είναι περισσότερο ή λιγότερο δυνατή. Μερικοί φτάνουν στο σημείο να κλέψουν ή και να σκοτώσουν, προκειμένου να βρουν χρήματα για να προμηθευτούν ναρκωτικά. Όταν βρίσκεται κανείς σ' αυτήν την κατάσταση, δεν μπορεί να διατηρήσει ούτε φιλικούς, ούτε οικογενειακούς δεσμούς. Και αυτό ίσως να είναι το χειρότερο στα ναρκωτικά. Μας μετατρέπουν σε ένα ον που δεν έχει πραγματικούς δεσμούς, παρά μόνο με τα ναρκωτικά. Δεν είναι πια ανθρώπινο να ζούμε έτσι. Είναι μια πολύ ισχυρή συνήθεια από την οποία δύσκολα ξεκόβει κανείς. Η συνήθεια όμως δεν είναι και αυτή ένα ναρκωτικό; Ορισμένοι έφθασαν στο σημείο να πάρουν ναρκωτικά διότι στη μικρή τους ηλικία έχασαν κάθε πραγματική σχέση με τους γονείς τους και έμειναν μόνο με φίλους που ασκούσαν πάνω τους την επίδραση που κανονικά θα έπρεπε να ασκούν οι γονείς. Αυτό το είδος «φίλους» σπρώχνει συχνά στα ναρκωτικά και έτσι βρισκόμαστε κάτω από μια διπλή εξάρτηση, των φίλων και των ναρκωτικών.

Όταν πρόκειται για ναρκωτικά, τα πάντα μπορούν να μας παγιδεύσουν. Εκείνο που μας ωθεί να τα δοκιμάσουμε, είναι συχνά η περιέργεια.

Νομίζουμε ότι αυτό που θέλουμε είναι να δούμε μόνο πώς είναι και ότι αντίθετα από τους άλλους εμείς θα μπορέσουμε να κρατήσουμε μια απόσταση και να σταματήσουμε αμέσως. Η περιέργεια μπορεί να είναι το καλύτερο, αλλά και το χειρότερο πράγμα. Πρέπει να ξέρουμε να διατηρούμε το κριτικό μας πνεύμα, έτσι ώστε να μην μας απειλήσουν επικείμενοι κίνδυνοι. Όταν οι άλλοι μας σπρώχνουν να τολμήσουμε να δοκιμάσουμε, εμείς πρέπει να τους αρνηθούμε ή και να τους το ξεκόψουμε. Σ' αυτή την περίπτωση, όμως, χρειάζεται περισσότερο θάρρος για να μην δοκιμάσουμε, παρά για να ακολουθήσουμε τους άλλους, μόνο και μόνο για να είμαστε σύμφωνοι με το τι θέλουν να μας επιβάλλουν με τη βία.

Η σοβαρότητα των επιπτώσεων του φαινομένου επιβάλλει την άμεση ενεργοποίηση σε ατομικό, αλλά και συλλογικό επίπεδο για την καταπολέμηση του. Το σημαντικότερο απ' όλα είναι η ενεργοποίηση της οικογένειάς του, όπου μπορούν να καταφέρουν αρκετά. Για

παράδειγμα ένας τσακωμός δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτό που διακυβεύεται. Μια αυστηρή οικογενειακή τιμωρία δεν είναι ποτέ αξεπέραστη, ενώ μια δικαστική ποινή μπορεί να καταστρέψει μια ζωή. Όταν αφήσει κανείς τον εαυτό του να παγιδευτεί από μια ναρκωτική ουσία, όποια και αν είναι αυτή, υπάρχουν άνθρωποι και ιδρύματα και αν δεν είναι αρκετά αποτελεί αδήριτη ανάγκη αύξησης των κέντρων αποτοξίνωσης που μπορούν να τον βοηθήσουν.

Επιπλέον, σημαντικό παράγοντα στην εξάλειψη του φαινομένου αποτελεί η ορθή ενημέρωση των νέων στο σχολείο, όπου θα τον πείσουν πώς όλες αυτές οι ουσίες οδηγούν στο θάνατο. Έτσι η παιδεία οφείλει να προάγει πραγματικές αξίες που θα καθοδηγούν τους νέους στη ζωή τους.

Παίρνοντας ναρκωτικά φτιάχνεις έναν κόσμο φανταστικών μελλοντικών σχεδίων, φανταστικής επαγγελματικής ζωής. Έχεις την εντύπωση ότι είσαι πιο μεγάλος, κάνεις σχέδια του επιπέδου των ενηλίκων. Δεν είσαι, όμως, ενήλικος και αυτό δεν το ξέρεις και μετά κατά καιρούς, όταν συνειδητοποιείς ότι όλα αυτά δεν στηρίζονται πουθενά, σε πιάνει κατάθλιψη και ξαναπαίρνεις όλο και περισσότερα ναρκωτικά, γιατί το σώμα συνηθίζει. Γίνεσαι εξαρτημένος, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα χωρίς αυτά. Άλλωστε, όταν σταματήσεις, συνειδητοποιείς ότι όλα είναι ένα τίποτα, πως δεν έκανες τίποτα. Μόνο τότε. Μηδέν συν μηδέν, κάνει πάντα μηδέν.

Εμποδίστε επιτέλους τη διακίνηση αυτών των ουσιών. Θα ήθελα να εκφράσω την ελπίδα μου πως θα κάνετε, ό,τι περνάει από το χέρι σας, προκειμένου το πρόβλημα των ναρκωτικών που μαστίζει την κοινωνία μας σε μεγάλο βαθμό, να τελειώσει εδώ.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, η Έφηβος Βουλευτής, Χαραλαμποπούλου Βασιλική, ήταν η τελευταία ομιλήτρια και έτσι φτάσαμε στο τέλος της συζήτησης της διαβούλευσης. Περαιτώθηκε δηλαδή η συζήτηση επί της Σύνθεσης των Κειμένων, επί των εκθέσεων και των προτάσεων των Επιτροπών και τώρα θα προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες.

Πρώτα, θα ψηφίσουμε την αρχή της Σύνθεσης των Κειμένων, όπως τελικά διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, δηλαδή τη Σύνθεση Κειμένων, την οποία γνωρίζετε και επί της οποίας έγινε η συζήτηση στις Επιτροπές και έγιναν βελτιώσεις και διαγραφές.

Σας ερωτώ, λοιπόν, επί της αρχής αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της Σύνθεσης Κειμένων.

Παρακαλώ, να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ, να σηκωθούν οι μη αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων.

(Σηκώνονται τρεις Έφηβοι Βουλευτές)

Τρεις Έφηβοι Βουλευτές δεν δέχθηκαν τη γενική διατύπωση των κειμένων.

Παρακαλώ, να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αυτήν την ώρα η διαδικασία της ψηφοφορίας είναι μία πρακτική εξάσκησης σας στον τρόπο με τον οποίο οι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, οι Βουλευτές ψηφίζουν τα σχέδια νόμου στη Βουλή, ψηφίζουν τους νόμους. Ξεκινήσαμε με εκείνους οι οποίοι λένε «ναι», ψηφίζουν θετικά. Από την Αίθουσα, όλοι εσείς σηκωθήκατε όρθιοι και ψηφίσατε θετικά. Στη συνέχεια ζητήθηκε από εκείνους οι οποίοι δεν ενέκριναν τη γενική σύνθεση επί της αρχής και ήταν τρεις Έφηβοι Βουλευτές. Η τρίτη φάση της ψηφοφορίας περιλαμβάνει εκείνους οι οποίοι δεν είναι ούτε με τη θέση «ναι», δηλαδή θετικά, ούτε με τη θέση «όχι», δηλαδή αρνητικά, αλλά δηλώνουν «παρών».

Σε αυτήν τη φάση, λοιπόν, σας ερωτώ ποιοι από εσάς δηλώνουν «παρών».

(Δεν σηκώθηκε κανένας Έφηβος Βουλευτής)

Κατόπιν αυτού, η Σύνθεση των Κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό σας καλώ να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές σας.

Τίθεται σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε επιτροπής με τις αρχικές θέσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν και έγιναν αποδεκτές.

Σας ερωτώ, εάν δέχεστε το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ, οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών

Υποθέσεων, να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνεται ένας Έφηβος Βουλευτής)

Ένας Έφηβος Βουλευτής δεν αποδέχεται το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής
Μορφωτικών Υποθέσεων

Παρακαλώ, να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται επτά Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Επτά Έφηβοι Βουλευτές ψήφισαν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, γίνεται
δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του κειμένου του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών
Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών
Υποθέσεων, να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ, οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών
Υποθέσεων, να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνονται δεκατέσσερις Έφηβοι Βουλευτές)

Δεκατέσσερις Έφηβοι Βουλευτές δεν αποδέχονται το κείμενο του Β' Τμήματος της
Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων

Παρακαλώ, να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται έξι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Έξι Έφηβοι Βουλευτές ψήφισαν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο του Β' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, γίνεται
δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του κειμένου της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και
Εξωτερικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών
Υποθέσεων να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ, οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και

Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκωθούν όρθιοι.

(Σηκώνονται σαράντα Έφηβοι Βουλευτές)

Σαράντα Έφηβοι Βουλευτές, δεν αποδέχονται το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων

Παρακαλώ, να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται σαράντα δύο Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Σαράντα δύο Έφηβοι Βουλευτές ψήφισαν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεχίζουμε με το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Παρακαλώ να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ να σηκωθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Σηκώνονται 10 Έφηβοι Βουλευτές)

Δέκα Έφηβοι Βουλευτές δεν αποδέχονται το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται 27 Έφηβοι Βουλευτές)

Είκοσι επτά Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεχίζεται η ψηφοφορία με το κείμενο του Α΄ τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ να σηκωθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ τμήματος της Επιτροπής

Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Σηκώνονται 17 Έφηβοι Βουλευτές)

Δεκαεπτά Έφηβοι Βουλευτές δεν αποδέχονται το κείμενο του Α' τμήματος της

Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται 26 Έφηβοι Βουλευτές)

Είκοσι έξι Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο του Α' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεχίζουμε με το κείμενο του Β' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ να σηκωθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Σηκώνονται 5 Έφηβοι Βουλευτές)

Πέντε Έφηβοι Βουλευτές δεν αποδέχονται το κείμενο του Β' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται 28 Έφηβοι Βουλευτές)

Είκοσι οκτώ Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο του Β' τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Τέλος, σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Παρακαλώ να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές)

Παρακαλώ να σηκωθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Σηκώνονται 56 Έφηβοι Βουλευτές)

Πενήντα έξι Έφηβοι Βουλευτές δεν αποδέχονται το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται 49 Έφηβοι Βουλευτές)

Σαράντα εννέα Έφηβοι Βουλευτές ψηφίζουν «παρών».

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Κατόπιν αυτών των ψηφοφοριών, η σύνθεση κειμένων έγινε δεκτή κατ' αρχήν, κατά θέμα καθώς και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φθάσαμε έτσι στο τέρμα των διαβουλεύσεών μας, έχοντας διαπραγματευθεί θέματα μόνιμου ενδιαφέροντος αλλά και τρέχουσας επικαιρότητας. Θα μου επιτρέψετε, αν κράτησα καλή σημείωση, να αναγνώσω τα κεντρικά σημεία αυτών των παρεμβάσεών σας.

Στο εκπαιδευτικό σύστημα, πρώτον, το θέμα της αποστήθισης και της μη αφομοίωσης της γνώσης εξαιτίας της αποστήθισης. Εκφράσατε αρκετά ενδιαφέροντα και σκέψεις για την ύλη, αλλά βέβαια και προτροπές για περισσότερο ενδιαφέρον για ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την καλύτερη ποιότητα της εκπαίδευσής σας. Αναφερθήκατε σε θέματα που αφορούν τους καθηγητές σας και σταθήκατε στο θέμα της αξιολόγησής τους, στην έλλειψη βιβλιοθηκών αλλά και σε ζητήματα που σχετίζονται με τις δυσκαμψίες σε θέματα δανεισμού σχολικών βιβλίων και βέβαια ζητήσατε περισσότερες σχολικές βιβλιοθήκες. Σταθήκατε σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της πολιτικοποίησης των νέων και ιδιαίτερα ζητήσατε περισσότερα από την εκπαιδευτική ύλη για γνώση λειτουργίας των θεσμών. Και βέβαια, η επισήμανση την οποία κάνατε ότι ο κομματισμός στα σχολεία και τα πανεπιστήμια είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας για τη γενικότερη μόρφωσή σας.

Στα εθνικά θέματα, όλες οι αναφορές σας για την Κύπρο και ταυτόχρονα για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να πορευθεί και στο σύγχρονο κόσμο, αλλά και στην Ενωμένη Ευρώπη που αποτελεί μέλος της. Αναφερθήκατε στην περισσότερη συμπαράσταση και από την Ελλάδα και από τον ελληνισμό για να βρεθεί δίκαια και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό και βεβαίως οι αναφορές σας ότι η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας πρέπει να γίνει με τις προϋποθέσεις που

έχει το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Στέκομαι ιδιαίτερα στην πολύ μεγάλη ευαισθησία σας -και αυτό αποτελεί σημαντική ελπίδα- την έγνοια σας για το περιβάλλον και όσα πρέπει να γίνουν γι' αυτό, αλλά βεβαίως και στις αναφορές σας στα προβλήματα της κοινωνίας, στην παγκοσμιοποίηση, στην ανεργία, στα φαινόμενα παραβατικών συμπεριφορών, στην ενσωμάτωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, στη μεγαλύτερη έγνοια για τον ελληνισμό της διασποράς και βεβαίως στα ζητήματα που σχετίζονται με την ασφάλεια στους δρόμους, με τα τροχαία ατυχήματα και στέκομαι ιδιαίτερα στις αναφορές που κάνατε για τη δωρεά οργάνων.

Η δωρεά οργάνων είναι δωρεά ζωής για κάποιον που φεύγει και για κάποιον που του δίνουμε τη δυνατότητα να συνεχίσει τη δική του ζωή. Μας κάνουν περήφανους αυτές οι σκέψεις αλλά ιδιαίτερα αυτό που χειροκροτήθηκε και πιο πολύ από την Έφηβο Βουλευτή από την Β΄ Περιφέρεια Πειραιώς που ζήτησε να μην σας διαψεύσουμε στα όνειρα και τις ελπίδες σας που έχετε. Πιστεύω ότι πραγματικά μας συγκλόνισε όλους.

(Χειροκροτήματα)

Οι αναφορές σας στη σύγχρονη μάστιγα της κοινωνίας μας αλλά και των κοινωνιών όλου του κόσμου των ναρκωτικών που ήταν και ένα από τα σημεία στα οποία η συνάδελφός σας που έκλεισε τις παρεμβάσεις έκανε εξαιρετικά ενδιαφέρουσες αναφορές και ζήτησε περισσότερα από την πολιτεία, από τους πολιτικούς, από τους μεγάλους. Δεν είναι μόνο θέμα της πολιτείας. Είναι των σχολειών, είναι των οικογενειών, είναι για τις μητέρες και για τους πατεράδες μας, είναι για όλους που πρέπει να μας κρατάει σε μια διαρκή εγρήγορση και να παίρνουμε μέτρα για να περιστείλουμε και να καταπολεμήσουμε αυτή τη σύγχρονη μάστιγα των κοινωνιών μας.

Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» μπαίνει σε ένα στάδιο ανανέωσης. Σας είπα στην πρωτολογία μου ότι αυτός ο θεσμός βρίσκεται στην εφηβεία του. Έχουμε αρχίσει να μελετάμε μια σειρά από προτάσεις. Το πρόγραμμα διεκδικεί δυναμικά έναν πρωτοποριακό ρόλο στη ζύμωση απόψεων και ιδεών βγαλμένων μέσα από εσάς, μέσα από την ίδια την κοινωνία, μέσα από την εκπαιδευτική κοινότητα. Όπως γνωρίζετε έχουμε μια νέα Επιτροπή στο πρόγραμμα για τη «Βουλή των Εφήβων» και Πρόεδρός της είναι ο πρώην Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργος Μπαμπινιώτης και διακεκριμένοι πολίτες που συμμετέχουν στη νέα σύνθεση της Επιτροπής. Τους ευχαριστούμε θερμά και τους

συγχαίρουμε όπως και τα προηγούμενα μέλη που δεν συμμετέχουν στην νέα συγκρότηση.

(Χειροκροτήματα)

Όλοι μαζί θα προσπαθήσουμε να κάνουμε πιο δυναμική πιο ουσιαστική την συμμετοχή των νέων στη «Βουλή των Εφήβων» δηλαδή τη συμμετοχή στην ίδια την Δημοκρατία.

Καταλήγοντας υπογραμμίζω ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι υπερήφανο γι' αυτό το έργο. Είναι θερμές οι ευχαριστίες μας σε όλους τους συντελεστές του. Στους μαθητές που συμμετείχαν ανεξάρτητα αν τελικά έλαβαν μέρος στις συνόδους. Στους καθηγητές που τους παρότρυναν. Στους Προέδρους της Βουλής που ξεκίνησαν και έδωσαν δυναμική συνέχεια στο θεσμό, τον Απόστολο Κακλαμάνη και την Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη. Στον αείμνηστο Αντώνη Σαμαράκη. Στον ακαδημαϊκό και αγαπητό σε όλους μας Ιάκωβο Καμπανέλη.

Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να σας δώσω τη διαβεβαίωση ότι κανένας λόγος σας, τίποτα από όσα έχετε πει στις Επιτροπές και εδώ στην Ολομέλεια δεν θα χαθεί στα Πρακτικά της Συνόδου και ότι θα φροντίσουμε έτσι ώστε η πολιτεία θα προσέξει τις ιδέες σας και τις προτάσεις σας. Και όχι μόνο αυτό αλλά και να προχωρήσει στην αξιοποίησή τους.

Γι' αυτό σας καλωσορίζω και σας αποχαιρετώ εκ μέρους όλων των συναδέλφων Βουλευτών, όλων των πτερύγων της Βουλής.

Θέλω ακόμα να σταθώ και στις εξής σκέψεις: Σ' αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα που βρεθήκατε στη Βουλή των Ελλήνων, πήρατε μία αντίληψη για τις αρχές που διέπουν τη δημοκρατία και αισθανθήκατε την αξία του ελεύθερου διαλόγου, αλλά και την ανάγκη διεξαγωγής αυτού του διαλόγου μέσα από κανόνες, όπως είναι το κείμενο του Κανονισμού της Βουλής. Δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς ελευθερία λόγου, αλλά και χωρίς περιορισμούς χάριν της ελευθερίας των άλλων.

Επιστρέφοντας στους τόπους σας, θέλουμε να μεταφέρετε στους συμμαθητές σας το χαιρετισμό μας, την αγάπη μας, αλλά και τη φροντίδα μας για την προκοπή της ελληνικής νεολαίας, της νεολαίας του ελληνισμού της Διασποράς.

Και πριν πούμε «αντίο», πρέπει –και το οφείλω– να ευχαριστήσω εκ μέρους όλων σας τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας της Ελλάδος, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πραγματοποίηση αυτού του Προγράμματος και ιδιαίτερα τη για πρώτη φορά έλευση σ' αυτό το Πρόγραμμα και εδώ, στην Αίθουσα, του Υπουργού Πολιτισμού και Παιδείας της

Κύπρου κ. Κλεάνθους και των συνεργατών του.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσουμε το Γενικό Γραμματέα της Βουλής, τον κ. Νικόλαο Στεφάνου και τον Ειδικό Γραμματέα της Βουλής, τον κ. Δημήτριο Παπαγιάννη.

(Χειροκροτήματα)

Πάνω απ' όλα, όμως, πρέπει να ευχαριστήσουμε το Γενικό Γραμματέα του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, τον καθηγητή κ. Ευάγγελο Χρυσό.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ», τον πρώην Πρύτανη και καθηγητή κ. Γιώργο Μπαμπινιώτη, για μία ακόμα φορά και όλα τα μέλη της Επιτροπής που εργάστηκαν και βρίσκονται μαζί μας.

(Χειροκροτήματα)

Όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα και από τα οποία αναδειχθήκατε εσείς, οι τριακόσιοι Έφηβοι Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε θερμά τους καθηγητές σας και τους γονείς σας που σας ενθάρρυναν για να συμμετάσχετε σ' αυτό το Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε όμως και τους νεαρούς δημοσιογράφους που βραβεύτηκαν στους Διαγωνισμούς Σχολικού Εντύπου του Ιδρύματος «ΜΠΟΤΣΗ» δια της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», καθώς και τους βραβευθέντες και στους Αγώνες Επιχειρηματολογίας και Αντιλογίας του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρων των Δελφών, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

(Χειροκροτήματα)

Τους Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Γραφείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

(Χειροκροτήματα)

Τους διευθυντές των σχολείων και τους καθηγητές συνδέσμους και τους αξιολογητές.

(Χειροκροτήματα)

Την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τις Ολυμπιακές Αερογραμμές, την Aegean Airlines, κάθε άλλο αερομεταφορέα που μας βοήθησε στην ασφαλή

μετακίνηση των Εφήβων Βουλευτών, τα στρατιωτικά νοσοκομεία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία που όλοι μας διευκόλυναν στη διεξαγωγή του έργου μας.

(Χειροκροτήματα)

Το Υπουργείο Πολιτισμού για την παραχώρηση του Θεάτρου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, όπου χθες το βράδυ χαρήκατε μία εξαιρετη παράσταση.

(Χειροκροτήματα)

Το Κανάλι της Βουλής και όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς της χώρας.

(Χειροκροτήματα)

Το προσωπικό της Βουλής και του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα)

Όλες τις εφημερίδες, ημερήσιες, εβδομαδιαίες, κυριακάτικες, που συντρέχουν και αναδεικνύουν θέματα που σχετίζονται με τη «Βουλή των Εφήβων», με εσάς, με την ελληνική νεολαία.

(Χειροκροτήματα)

Και βεβαίως, όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που παρουσιάζουν ή θα παρουσιάσουν αυτό το Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Φρούραρχο και το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής για τη συνδρομή που είχαμε αυτές τις μέρες για την πλήρη και ασφαλή διοργάνωση του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

(Χειροκροτήματα)

Ακόμα, θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους Βουλευτές απ' όλα τα κόμματα που προήδρευσαν χθες στις Διαρκείς Επιτροπές και έκαναν τόσο σημαντική δουλειά για να φτάσετε στα κείμενα που τελικά εγκρίνατε και χθες και σήμερα.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω και τους πέντε Αντιπροέδρους της Βουλής. Τον κ. Σούρλα, την κα Παπαδημητρίου και τον κ. Πετσάλνικο. Ιδιαίτερα, όμως, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους παρευρισκομένους και αυτή την ώρα δίπλα μου, τον Αντιπρόεδρο Αναστάσιο Νεράντζη που είναι εκ δεξιών μου...

(Χειροκροτήματα)

...και την κα Βέρα Νικολαΐδου που είναι από τα αριστερά μου.

(Χειροκροτήματα)

Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να είναι και σε διαφορετική θέση!

Αγαπημένα μας παιδιά, σας ευχόμαστε από την καρδιά μας -διερμηνεύοντας και τα αισθήματα του συνόλου της Βουλής των Ελλήνων- υγεία, προκοπή, πρόοδο και καλή επιτυχία στις εξετάσεις σας, γιατί είστε πλέον στη Γ΄ Λυκείου.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Να είστε καλότυχα, όπως και όλα τα παιδιά όλου του κόσμου.

Θα κλείσουμε τη συνεδρίασή μας ψέλνοντας όλοι μαζί τον Εθνικό μας Ύμνο.

(Ψάλλεται ο Εθνικός Ύμνος)

«Καλή επιστροφή»!

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 13.05΄

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ